

BRIDUN
EXONIENSIS

Sive

Muse Academice

GRATULATIO

Ob Auspiciatissimum

Serenissimæ Principis

MATHARINÆ

RESITANÆ

Rex. seu Despotæ

in Angliæ septentrionalis

Printed by J. Smith, at the Press of the University of Exeter.
1775.

1343:15

DOMI DUCA OXONIENSIS.

Ad Regem.

I Ntempeſtiva hæc turbat Tua Feſta Minerva,
Tempore quæ ingrata eſt, grata ſed eſſe cupit.
Ignosce Officio, ſi gaudia veſtra morentur,
Sintque odio Muſæ ſedulitate ſua.
Offendant oculos ſi carmina noſtra ſerenos,
—Oſtendunt oculis Quæ placet una Tuis.

RICARDUS BAYLIE,

Vice-can. Oxon.

21 DOMIDUCA OXONIENSIS.

DUm miserè Patriæ Viduata est Anglia Patre,
 Et Nato, poterat Qui redhibere Patrem.
 Exilio dum jacet non simplice Proles
 Regia, Spes Regni penè perempta fuit;
 Dixisses minimà haud contentos nocte Brit annos.
 Quam fore perpetuam (sic mernère) timent.
 At cum Te reducem vidissent CAROLE, stella
 Cui nova Natalem prætulit antè facem:
 Desperâsse nefas. Te Lucem, Phosphorus Orto
 Quam dedit, Obsessis vult dare Noctæ Tuis.
 Accenditque facies Hymenæus, Ut Auspice flammâ
 Efficiat, Phæbo vel renuente, Diem.
 Incedit Regina atro gemmisque decora,
 Eois opibus plus tamen ipsa nitens,
 Pignora promittens referant quæ utrumq; Parentem,
 Hinc maria, atque illinc jure habitura suo.
 Quæis alios pandet Matris gens impigra mundos,
 Quas Batavus, quas Sol novit itura Vias.
 Olim qui dictus fuerat tibi Gallia Portus,
 Angligenis titulo nunc meliore patet.

RICARDUS BAYLIE,

Vice-can: Oxon.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Tristis Musa, diu cecinisti funera Regni ;
Polluit & flammæ flebilis urna tuas.
Nunc Thalami, lætæque Facès, mollesque Triumphi
Dant tibi, quas vires fregerat ante Dolor.
Quàm sacras fert Puppis opes, spoliūque beatum,
Quod regeret clades, *CAROLE* Magne, Tuas !
Navita securus Cælos non suspicit ; intus
Stella regit, quâssas & levat Illa rates.
Officiosa jacent, nec spumas æquora volvunt :
Quæ vehitur fluctu, Purius orta Dea est.
Sed tandem nostris succedit sedibus, Ore
Mulceat ut terras, quo modò stravit aquas.
Jam turbas spectat, blandos populique tumultus,
Qui, victis oculis, in sua damna ruunt.
Nempe jacet Lux Tela, sua & sunt Vulnera Formæ :
Sic invita nocet, quòd nimis ipsa juvat.
Regi sola nitet ; placidus foveret ignis Amantem ;
Cum nequeant æstus corda minora pati.
Rex casus solare Tuos : pulcherrima Princeps
Quot domuit mentes, tot Nova Regna dabit.

*Jacobus Annesley. ex Æde Christi,
Filius natu maximus Comitiss
de Anglesey.*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Intruso fœlix Samson, Nisusque capillo,
Et fictâ Priamus Pallade semper Ovans;
Sponsa sed infido hunc, violatque hunc Filia ferro,
Quin & fœmineo est Altera rapta dolo.
Quam tamen, O superi! vel adhuc tibi (*AROLE*) præstat
Intemerata suam Fœmina Quæque fidem!
Quippe ubi nec reditus sub iniquo milite Vestræ
Aut nusquam ingrata, spes erat ulla fugæ,
Una fugam salvam, saluum dedit una recursum;
Nec minus in vestram Tertia spondet opem;
Quippe licet sceptrum ipse regas, quâ sceptrâ perennent
Dat tutelarem regia sponsa torum,
Sic ubi Roma tuas Regeret Numa conscius arces,
Regem illum coluit Roma, sed illæ Deam.
Ergo vel hæc fauste scitatum Oracula pergas
Non erit Egeriæ quod vereare tuz.

Jac. Bowyer Baronet. Col. Nov. Schol.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

CAROLE dilectæ sælix amplexibus esto,
Atque beet sacros Pronuba Juno toros :
Ut natos videas natorum pace triumphans,
Sitque dehinc regio semine fixa tuo.
Musarum ecce chorus gessit celebrare choræas,
Et dum cantat Hymen, ducit Apollo gregem.

Dùm multi Canà celebrant sponsalia, Christus
In vinum gelidæ pocula vertit aquæ :
Si nunc in terris ageret mirabilis hospes,
Pocula (Credo) suis neâre plena daret.

Prima tibi Charitum juncta est charissime Princeps.
Charior Angligenis sis (precor) usque tuis :
Charior usque tuis, Regalia sceptrâ capeffens,
Ut non chara magis sit modò trîna Charis.

Κάραλ & ἀρχαίων Κρήσιαν ἀειδείσαι & ἀγγλων
 ἱμερέειν φίλον πᾶσιζατο δίσμα γάμῃ
 Θρήξαι δρχήμοιο δαήμονες, αἰμοι πῶδοιαν
 Μελαφάμενος γλυκερὴ δὲ χαλδῶσι λύση
 Σωρήνι αὖτις δὲ παλῆρ ἀνδρῶν τὲ θεῶν τὲ
 ἔυτεκρον γένειν καὶ πολυτέκνον ὅμι.

המלכנו אשה לקח
אלתים מעיין בך
גילו ביום חתנתו
גילו בעת שמחת לבו

*Johannes Wall, S. T. D.
& Eccl. Chr. Præb.*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

GAllia plus *CAROLIS* an Portugallia nostris
Contulerit, fieri quæstio jure potest.

Illa dedit *CAROLO* sponfam primo, ista Secundo;

Hinc *KATHARINA* data est, inde *Maria* fuit.

Cœlum non adeò terræ solet esse benignum,

Insula nūque duas nunc habet una Deas.

A bellis avidus tandem desistat Iberus,

Præda quidem non est dives ut antè fuit.

Splendida sit fateor quod Lusitana corona,

Maxima jam nostro Gemma sed Orbe micat.

Prægnans fecundam superet *KATHARINA* Mariam,

Nunc uterum Gemini, non sua Virgo regat.

CAROLUS es Magnus, sic Magna Britannia, major

Sed fueris, *CAROLUS* cum tibi parvus erit,

Sic *KATHARINA* gerat, *CAROLUS* sic gignat, ut Illa

Dicatur patri & Mater, ut ille Pater.

Sebast. Smith. S. T. D.

Eccl: Christi Canonicus.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Veniſti tandem? Oceani deſuncta periclis,
Luce tuâ monſtrante viam per opaca profunda?

Sis felix, Regina: Novos mora tanta timores

Indiderat: Patrios res eſt operoſa penates

Linquere. Comperimus: lentumque Britannicus Orbis

Senſit iter. Feſſis tulerant ſuſpiria meſes

Nobis longa decem, ancipites reſonando querelas,

Si valet Illa venit: ſit amica & amabilis aura,

Ut placidum ventis ſtaret mare, Regia Claſſis

Dum redit atque vehit plus quam valet India duplex,

Reginam: Anglorum Regum longo ordine matrem.

Accelerate rates, date vela, incumbite remis,

Sponte domum ante alias Navis Prætoria tendas,

Littora nota perens, reliquâ comitante Catervâ:

Noſtra dabunt, ſi ventus abeſt, ſuſpiria ventos.

Diximus. Extemplò inſurgit velut agmine factò
Ventorum truculenta manus, cum murmure Ponti.

Æolus horrendum ſtridens furit æquore toto,

Inſtat agens raptas per celſa Ceraunia puppes,

Haud ſecus ac pavidam accipiter de nube Columbam:

Nec prius abſiſtit quàm centum è Navibus Octo

Alliſit ſcopulis, & pronas gurgite merſit.

Pontus habet, quæ damna dedit; vix littora nôrunt.

Verſa igitur redeunt votis contraria vota.

Siſte gradum, Regina, domi ſecura recumbe,

Ne pelago committe ratem, dominante procellâ,

Diſſer opus dubium & melioribus utere ventis.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Tristis hyems properare vetat, properantibus obstat.
Ulsque metu micuere sinus, ne vela dedisses,
Nupera dum ruerent ventorum praelia, clades
Nautarum, strages nemorum. Capita alta ferentes
Procubuisse canunt sylvas, cecidisse domorum
Ardua nudatis titubantia Culmina roctis.
Nec mora nec requies laribus datur ulla, rotatis,
Jamque trabes & tecta volant, agitata tremiscunt
Mœnia, diffatis succumbunt horrea fulcris.

Blandior ut primum tepescerat aura Triones,
Ingens detumuit pelagi fragor, unda quieuit;
Prospera compositis mirescunt Sydera nimbis.
Dante Deo (Quis enim tanta hæc sine numine?) fospes
Anglorum optata CATHARINA poritur arenâ.

Ingressæ hospitii penetralia, picta tabella
Obtulit ante oculos Reginas undique nostras.
Dumque aliquis digito quæ quæque sit indicat, inquit,
Saxonicis placuit modus hic, color ille Britannis
Reginis, magis allubuit forma altera Danis,
Quartaque Normannis. Labor est numerare figuras.
Mille modis quàm mixta sumus gens, veste probamus.

Multiplicem ornatum sedet Advena Pegia spectans,
Syrmata, cincticulos, redimicula, pepla, tiaras.
Quæ formis formam reliquis superaddidit, illa
Ipsa sibi innotuit tandem inter lumina splendens.

Plurimâ

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Plurimâ in hospitio dum gaudet imagine, dixit,
Me quoque Reginis permistam conspicio Anglis.

Omine lætamur. Respondent omnia Musæ:
Grata venis, fecunda tuis Aurora Britannis
Hoc iter esse velis lætum, tot sceptrâ beando.
O fortunatos Anglos ! Gentemque beatam !
Unius æternâ sceleris nox nube tegatur,
Barbara nec tumidi reperantur murmura vulgi;
Hinc canere incipiam agricolis uberrima mœstis
Tempora. Tristitiam pepulit quæ temperat æquor
Adventu Regina suo. Non Cynthia tales
Emisit radios. Non *Anna* aut grandis *Eliza*
Splendor idem potuit culmen tetigisse. Britannæ
Pectora plebis habe, Cœlo lætissima nostro
Stella mica, CATHARINA, Aulam tibi Compleat Albâ
CAROLI DUM numerosa cohors ! cum mensibus anni
Æquabit numerum metuenda & amanda propago
Finitimis. Stuper astra vetus tot in Orbe Britanno
Zodiacus. Philomusa phalanx gratantia fundit
Carmina, quæ longum *Oxonia* testentur amorem.

Michael Roberts S. Th. D.

TOM DUCO OXONIE

Plinius in hispania non quidem insigne dicitur
his quibus Regibus parvis in conspectu regum

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

et in hispania non quidem insigne dicitur

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Qualiter Imperium peperit CATERINA Briganza,
Taliter id magno pariat CATERINA Britanno.
Hæc CATERINA cluens, plus quam *HICCATERINA*
Ut cui vel Triviæ fors sit superanda Dianæ. (vocetur,
CAROLUS, Hac focia thalami, Plutonis ad antra
Proferat Imperium : sub quo mercator ad Indos
Æquora tutus aret, loculos distentus & auro,
Quod Tagus & rutila volvit Pædulus arena.
Nunc Afer, nunc mollis Arabs (Nabathæaque regna)
Quos Junonigenas credas, vel crede colori,
Bætica queis facies, Huic vestigia solvant.
Ultima ne desit, forsan, cui summa potestas,
Lyfiadum ingenio novus & monstrabitur orbis
In Luna : Imperium non est, sed, inane quod optas,
[Satque superq; tuum variancia lumina sensit,
Qualia vel rapidis velox Latonia bigis]
CAROLE, sed castis adolere altaria tedis
Cum sponsâ tali. Et quanto feliciôr es, qui
Hanc cuperes, quam qui totum sibi posceret Orbem !

Hen. Savage. S. Th. Dr. Mr. Coll. Ball.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Quæ Sponsata Tibi Regnum KATHARINA ferebat,
Hæc eadem Reges, CAROLE, Nupta dabit.
A Tingi Tibi (Cæsar) erunt quas Maurus, & Afer,
Et quascunque videt decolor Indus opes.

*Mich. Woodward, S. T. D.
Novi Coll. Custos.*

MAste tuis Hymen tædis : quot fœdere in uno
Fœdera tu jungis ? Thamefi Tagus, & Lisbona
Londino nubit, veluti si duxerit orbem
Orbis, & oppositis nunc India nupserit Indis,
Sic animam, & dextras, CAROLUS, KATHARINAQ; mi-
Ast veluti Europam secum devexerat olim scent;
Europa, & secuit fœcundo nomine Mundum,
Haud secus ipse novas gentes & fertilis imple
Mundum utrumque ; Tagoque tuo Tagus Indicus ultro
Accedat, juncti Thamefi sua jura refundant.

*Re: Say, Sac. Theol: Profess:
& Coll: Oriel: præposit.*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

COlchica nunc fileant tritissima vellera, classem
Et quorsum jactas pauper Ibere tuam ?

CAROLIS una vehit quæ fabula venditat Argo,

Quas dabit Indus opes *CAROLIS* una vehit.

Quid mercès queritur tardas Urbs Magna ? superbo

Auriferum Thamisi fert *KATHARINA* Tagum.

T. Tullie, A. E. Pr.

ITe graves longum Curræ, vultusque severi

Nubila, & arrati terno jam funere Luctus,

Strigosique dies : omnis cum Rege calescit

Musa suo, & teneros pariter spiramus amores.

Fallor ? an Hesperio labentem cardine Divam

Cerno procul ? fugiunt nimbi, lateque renident

Omnia venturæ, dignataque pignore tanto

Æquora lenè tument : clavo sedet arbiter Hymen ;

urget Amor fluctus, & carbasa ventilat alis :

Tum verò innumeros plausus comitesque Britannique

Ingeminant, audit Tagus & Tarteſſia longè

Littora ; clamori cœlum scopulique resultant.

Jamque venit patriæ decus & jactura Braganzæ,

Spes Britonum, occidua toties quam Lampade Titan

Ambiit,

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Ambit, Herculeasque petit nunc tardior undas :
 Sospes adest veteres horrens cui Bruma rigores
 Deposuit, Zephyrusque tepentes molliit auras :
 Quâ mover Illa pedem, pubescunt germine campi,
 Narcissusque crocusque subit, Dominamque salutant
 undique regales florenti culmine quercus :
 Densati circum populi venerantur euntem ;
 Illa beat conspectu Urbes, Agrosque serenat.
 Fulgentem veluti cum Luna argentea discum
 Noctibus hybernis latenti atollit Olympo :
 Aut qualis rutilus cælebs Hyperionis ales
 Tendit iter pennis, nostri novus advena mundi ;
 Assurgunt omnes decori, vulgusque volantum
 Per sudum strepit, & plaudentibus adsonat alis.
 uritur interea Virgo, lævaque mamillâ
 Cæcum vulnus alit, veterisque haud inscia curæ,
 Quærit adhuc pretiumque viz, finemque Laborum :
 Illicet, auratâ quæ fixit utrosque sagittâ
 Ocyor, occurrit *CAROLUS*, cui gressibus æquis
 Majestas & Amor stipant latus ; Illa repente
 Mirari tam grande decus, speciemque Deorum
 Oblatam, & pactos cælo sponse Hymenæos :
 Nunc & Cantabricos fluctus, horrendaque nautis
 Monstra, procellosasque hyemes, ventosque minaces
 Absolvit, tantique juvat meminisse pericli :
 Digna quidem hæc merces ob quam despexerit unâ
Aurife-

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Auriferumque Tagum, Solisque cubilia Calpen.
Hæret in obtutu Sponsus, Nymphamque pererrat
Luminibus propriis, nunc primum Oculatus amator.
Colligit innumeros vultuque habituque lepores,
Incessumque notat qualis solet esse Dearum ;
Quis sit honos Frontis, vegetis ut regnet Ocellis
Alma Pudicitia, & molles castiget Amores :
Jamque suos ignes probat, & benè credita Divis
Connubia, & vinclis stringi se gaudet in istis.
Quantus amor ! quales thalami ! non purius unquam
Prima Palæstinis sudant opobalsama ramis ;
Nec delibata Sabæis messibus auræ
Suavius aspirant ; sic Nardo nubit Amomum ;
Sic bene miscetur generoso Lympha Lyzo.

Desine jam, Cæsar, segnes incessere puppes,
Neu querere ignavos ægrè quòd Cynthia menses
Volverit, & lento processit Signifer axe :
Grande moræ pretium est, quòd, Diis rivalibus, ultrò
Te *CATHARINA* petit, cui Júpiter ipse per undas
Mugierit, totoque inclusam perpluat auro :
Quam peteret Raptor, conjurataque reposcant
Mille rates, spretisque Deis & compare pulchrâ,
Demereat pomo felicius Arbitrè Idæ.
Fortunate nimis ! qui tot certamina Fati,

a

Et

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Et varias Telluræ vices, & tædia Ponti,
Fessus *Ulyssæo* tandem solabere *Pontu*.
Macte toro, & populis bellorum damna refarci ;
Quando tuo *Venus* orta mari, Tuque (incline) gentis
Prolificæ, omniparûmque audis regnator aquarum :
Sæpe tui inclamant, *Henricum* (CAROLE) debes,
Sæpe monent, debes nobis (Auguste) *Mariam*,
Qui visent patrios fato meliore Penates.
Tu bonus & felix tot per discrimina Cives
Servasti, nunc Ipse Crea ; quartamque *Coronam*
Sume tibi, totas cui destinat Anglia *Quercus*.
Tu verò ante alias superis charissima Nymphas,
Quæ dudum in sterili languebas frigida lecto
Unius ætatis princeps, per sæcula mille
Nunc ævo sacrandæ veni : Te *CAROLUS* ultrà
Eripiet fati, postquam immortalia figet
Basis, & afflabit gremio contagia cæli :
Inde genus divûm surget tibi stemmate longo,
Ectypa majorum soboles, *CAROLUS*que pusillus,
Parque Tui lærâ *CATHARINA* adolescet in Aulâ :
Ille quidem Populos, sed Reges Illa domabit,
Insensasque acies, & sceptrâ minantia sceptris
Mulcebit vultu : patriis dominabitur undis
Alter, velivolæque arces per cœrula ducens
Eruet Eoo rutilantes littore Gemmas

Impiger,

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Impiger, Hesperii que ortus rimabitur Auri :

Nascetur qui Barbaricos inhibere furores

Possit, & Odrysiæ Solymis depellere Lunas,

Jamaicæ Indos, & Mauros addere *Tingi*.

Ergo age, solve, sinu quos jam premis invida, *Reges* ;

Tune etiam hos damnas tenebris & carcere cæco,

Crudelis ? quin rumpe moras, dum pronuba Juno

Ire jubet, Geniusque metus objurgat inertes ;

Parque Jovi nostro Semele felicia condas

Sæcula, & heu ! nimium fugientibus utere donis.

Quid juvat æternum miseras disperdere Noctes

Segniter, & vacui fastidia ferre cubilis ?

Aspice ut obscure nemorum per devia reptet

Virginitas ignava Hederæ, necdum illa sub auras

Emicat, aut humili squalens caput exerit umbrâ ;

Tandem inopis pertæsa tori, si fortè vel Arcem

Ætherei Jovis, aut proceræ robora *Quercus*

Strinxerit amplexu, & sensim insinuârit amores,

Procinus ad superas gaudet simul ardua sedes

Scandere, seque unâ mirantibus induit astris.

Tu quoque jam discas quibus artibus alma perennet

Imperium Natura suum, Te prodit amori

Ille decor vultûs, & non finit esse quod optas :

Nec pudeat cessisse ; fuit castissima quondam

Penelope,

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Penelope, sed Dulichiis se tradidit ulnis,
 Portiaque ingentem pellexit ad oscula Brutum;
 Ipsa vides quoties vestro sub littore Phœbum
 Vespere anhelantem gremio Thetis excipit udo.
 Omnia magnus Amor subigit, volucresque ferasque,
 Squamigerumque pecus gelidis accendit in undis:
 Non illum effugiant Tigres, aut torva Leonum
 Pestora, & indomiti, prostrato robore, Tauri
 Hoc subiêre jugum, postquam illos dulce venenum
 Perculit, atque ægras depascit flamma medullas.

Cede Deo, Nympha, & mites admitte calores,
 Quandoquidem vernare anno redit ad sua Turtur
 Murmura, & implicitis sponsalia vestra Palumbes
 Concelebrant rostris, & jungunt oscula Conchæ:
 Ipsa parens rerum jam nunc tibi dædala Tellus
 Turget, & arcanos fœcunda resuscitat ignes.
 Conjuge Te, viridante toro jam rustica Phyllis
 Cum Corydone suo similes meditatur amores,
 Velitibusque choris primæ præludia culpæ
 Exercet; Paphio juvenis dum servidus æstro
 Quassat humum saltans, & terret tympana cantu
 Mordicus impingens teneris poppysmata malis.
 Ducitur in thalamum hirsuto mactanda marito
 Victimæ, & extremum zonæ jam deflet honorem;

Atque

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Atque aliqua è fociis tacitè petulantibus optat
Sic fieri tristis ; dum mater gnara pericli
Nequiter irridet consolaturque timentem,
Vexatoque cupit filum decrescere collo.
Ergo jubet noctisque minas, bellumque, virumque
Despicere, & medium fidens exporrigit unguem ;
Jamq; labantem animo, & trepidantem morte propinquâ
Erigit, atque alios audet promittere soles
(Mirum !) & sæpe deos habuit non vana faventes.

Vos etiam, illustres animæ, conscriptaque Divis
Nomina, queis Venus Irianie, & non altera flamma
Corda subit, quàm quæ Indigetum pia Tempora circum
Lambet, inextinctis cùm serò migrabitis astris ;
Quos eadem studia, & cingentes omnia classes,
Fœderaque, & gemini jungunt commercia mundi,
Nunc & Amor junxit ; sedes queis præstat avitas
Ipse Deus, pulsisque dedit regnare Tyrannis ;
Vos eadem Natura vocat, reparandaque sæcla
Tradidit ; & Fati jubet instaurare ruinas.

Atque utinam hæc maneat nullis laxanda querelis
Copula, quin semper vobis nova gaudia surgant,
Semper primus amor : durent hæc Festa per ævum,
Seraque cognato celebrate Repotia cælo.

Rad. Bathurst, M.D. Coll. Trin. Soc.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

IN rate cum Sacris Romam Berecynthia Marer
Appulit, æternumq; Adytis circumtulit ignem,
Thurea dona ferens; sic his illabitur oris

Virgo Sabæa petens **CAROLI** sacra atria regis;
Vellera quin domitis Hispanis aurea portat,
Exuvias ovium, quas Anglis debet Iberus,
Hesperidumq; bear poma, quod sorte Dearum
Contigit, atque Illi cessit Venus æmula formæ.

Haud opus est Ventis: quò cursum pyxide nauta
Dirigit, ad Boream totum cum pellicit æquor
Herculeo **CAROLI** manans è pectore virtus?
Sponte ratis **CAROLINA** viam convertit ad Astrum:
Agnosces Dominum Dominamque it Cærua verrens.

Absit, ut intactos ignes exstinguat amoris
Unda maris; **KATHARINÆ** somnum aut saxa boatu
Abripiant oculis: Nymphæ sed mollia circum
Brachia Nereides tendant, dum littora quærit,
Cæsareosque sinus, sedes ubi fata vocârunt.

Lumina ferre, novas & circum littora tædas
Sistite, dum **CAROLUS** Venerem cum sorte *Marinam*,
Brasiliis, Indosque duos, Pelagusque maritat:
Oceano & Terram miscet **KATHARINA** Britanniam
Connubio; quod Belga rapax dissolvere nescit.

Canter

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Cantet Hymen nauta extremos dum currit ad Indos :

Stirpe novâ Cives latentur, pignora pacis

Æternæ nacti ; celebrent Floralia matres,

Quod dedit una dies, *CAROLUM*, Regemq; Maritum.

Mista Venus cum Marte Deo genitura ferocem

Progeniem spondet ; referens Quæ gesta Priorum

Erigit imbelles animos, perdatque rebelles.

Epigramma.

Occupat Hesperios hortos nunc Anglica Delos ;

Et bibit auriferum Thamefis ore Tagum.

Jungimur hinc Mauris, hinc nos contingit Iberus :

Faucibus Herculeis Anglia tota jacer.

Prospicit Oceanum Pars hæc ; videt altera Gangem :

Discit utrique simul ponere Jura Mari.

Anglia nupta Novo, Toti jam nectitur Orbi ;

Tam Mare, quam Terras Annulus unus habet.

T. Jones. & Coll: Mert: Prof: Reg:
in Jure Civili loc: Ten.

DOMIDUCA OXONIENSIS

SI casta (ut perhibet Vulgus) connubia cœlo
Sint facta, Huic quantum constat inesse Deum !

Has tædas superi jam tum fovère, recepit

Utraque cùm sceptrum Gens rediviva suum.

Tantæ molis erat, sociatis fœdere Regnis,

Nuberet ut *CAROLO* par *KATHARINA* pari.

Nec fovisse sat est ; instat deus, atque Hymenæos

Exigit, & longas increpat usque moras.

Ne sponsam violaret hyems, discedere brumam

Iussit, & Hesperio sole tepere dies.

Promptus in officium toto venit Æolus antro ;

Impatiensq; moræ vel Notus ipse furit.

Tota quidem Natura Tibi fit Pronuba, Cæsar ;

Et thalamo Verus gestit adesse Deus.

Sic quos servârunt jungunt miracula : clades

Illos magna prius, jam sociavit Amor.

Gualt: Blandford. S. T. D.

Coll: Wadh: Gardian.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

M Artius humano satiatus sanguine Campus
Europa, incipiat Regum componere Lites ;
Connubiis vires, animos, & corpora miscens ;
Fortius ut possit Crescanti occurrere Lunæ,
Non ære, at ferro tentans deducere Cælo.
Quin neq; quoddam Mare Clausum, Nauta queratur
Lusitanus, habet Cunctum jam Nerea Liber.
Hanc delet litem nova sponsa ; nec ultima laus est,
Quod non degeneri Thalamo, Tedæve pudendâ
Adsit, dote suâ, quàm formâ, Principe digna.
Annulus inde Mari (Venteorum more) sacrat
Connubio Oceanum junget, Proprii unque dicabit.
Sic sic insurgat, resonetque Thalassio ponto :
Germinet & Myrtum, ut Laurum Prætoria Navis :
Sic Mare Pacificum est : satis est prostrâsse Britannis
Jure Maris Dominis animarum Carbasa plena.

*Johan: Lamphire. M. D. Hist. Prof.
Et N. Coll. Soc.*

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Pulchrior Hesperidum fructus comitante metallo,
Nympha, vel Herculeo digna labore peti.
Quæ populos sceptro, reges moderabere vultu ;
Imperio terras flectis, amore Deos.
Ipsa oculis accende faces, tædamque jugalem ;
Queis Cæsar, radiis ardeat illa tuis.
Pronuba jam facies geniali concolor ostro
Prælusæ thalamis, erubuitque moras.
Et redeunt iterum nobis celebranda *Rosarum*
Fœdera, purpureis quæ coiêre genis :
Tuque ades ut geminis facias commercia Regnis
Connubio, geminis quæ facis ore *Rosis*.

Tho. Millington, M.D. C. O. A.

Expectata diu populo, KATHARINA, Britanno,
Accedis, nostrasque beas Gratissima terras ;
Non tali Auspicio, non tali Fronte, salutant
Splendidiora Deum jaculantem lumina Persæ.

Exuimus

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Exuimus Geticos Animos, Moresque feroces ;
Mitior excepit Fanatica pectora Dæmon.
Te spargente Diem, fugit atra Rebellio ; Python
Vanescit Vestræ stratus virtute Sagittæ.
Gente Tibi CAROLOq; Tuo paretur ab omni ;
Nec Prece, nec Precio, jam conducenda Caterva
Scotica, Morigera est, non invasura Quietem :
Nullus Hibernensi tacitè later Anguis in Herbâ.
Nupera sanguinei firmarunt Fata Tyranni
Regibus Obsequium ; tantæ Monumenta Ruinæ,
Et diræ Cædis sunt altâ mente reposita.
Jam Secura potes thalamos intrare jugales.
Gratus erit somnus, sed multò gratior adsit
Amplexus CAROLI, quem dat recipitque vicissim.
Plura vetat nostræ rubicunda Modestia Musæ
Dicere, paulisper sileat, repetatque vigorem
In nova, post aliquot prognato Principe Menses.

Hen: Alworth, LL. D.

DOMIDUEA OXONIENSIS.

ADventus, Rex Magne, tuus Civilia bella
Composuit, lassis & Pacem reddidit Anglis,
Atque Orbi toti, Tantum tua stamina possunt.
Jamque videbaris multum securus, & ævum
Posse tibi, & nobis vacuum promittere bello.
Diis aliter visum, & stellæ, me vate, minantur
Bella super mira recrudescencia Causa,
Si quid habent veri Cælestis Principia Artis,
Si quid Ephemerides, vel Cæli schemata monstrant.
Tempore quo virgo, (Merlinum hæc dicere credas
Tiresiamve alium) gelidâ mutabit Iernâ
Hesperiam, & grato Regionem Sole repentes.
Aurifluque Tagi Thamesinam præferet undam, &
Flumina Scotorum nullis cantata Poetis.
Matris ubi amplexus, & Fratris Regna relinquet,
Audebitque animam tenui committere ligno,
Longum iter haud metuens & multa pericula Ponti.
Illa hyemes solvet veniens, & tempora Verna
Atque novam rerum faciem dabit, illa severos
Et siccos faciet Doctores scribere Versus.
Inferet illa novos, quamvis invita, tumultus
Et Populum Regi faciet certare Britannum.

Ille

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Ille dies quam tu, nunquam mentite Propheta,
Prædixti, venit; at nobis Pacata videntur
Omnia, & Anglorum vaginâ conditus Ensis.
Dic quorsum miseros lufisti obscura canendo.
Tunc Deum secerera tuo pede, dixit, & ulna
Metire? & nullum agnoscis nisi Funebre bellum?
Usque adeone tibi ignotum Certamen Amoris?
Nunc tandem, O Merline, intelligo. Maxime Regum,
Sic tibi contingit Populus certare paratus,
Sic bellum civile, & Plebs quæ cedere non vult.
Namque adeo gaudent mutata sorte Britanni,
Et te Rege pio, ut torquere hæc Quæstio possit
Sphinga, ipsosque Deos (quos omnia noscere fama est)
Tunc velis Populum saluum magis, an Populus Te:
Gratior an tibi sit *KATHARINA*, tuisve Britannis.
Hæ tibi erunt lites, hæc illa domestica bella,
Et tuus hic Populus tecum certabit in Uno hoc.

Gualt. Pope. Med. Doct. Coll: Wadh: Soc.
Ast: Prof. Gresh.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Illi micabat, fomite clavior
Vitalis Auræ, Capsula sanguinis,*
Et puriori mentis Arcem
Spirituum radiavit Igne ;
Qui primus ausus, sydere núbilo
Septentriones spernere perfidos,
Et certus undarum, stupendus
Qua juber Hercules Lapillus,
Flexit Phaselum veste decemplici
Circumvolantem Sphæræ Helicas Vias.
Neptune quid minaris ? ipso
Gurgite perpetuo cohærent
Quæ frustra avaro Littora murmure
Disjungis : ingens quin Mare Atlanticum
Jam credit arctum, credit Helles-
pontiacas Hymenæus undas.
Ibat triumphans, ibat Amoribus
Stipatus almis, & Charitum choris ;
Pompam trahebant Dii marini
Et patulis sonuere conchis,
Littus replentes omne Thalassio.

Ambivit

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Ambivit Argo ponere sydera,

Nymphamque & aurum jam secundo

Remigiis agitare Divum :

Præfeta Classis maluit at Venus

Prætorianis ferre Britannicis

Gentis beatum Lusitanæ

Præsidium, Columnæque Nostræ.

At vos amomum ferre Favonii,

Florente Canna aut Meila Brasilæ

Afflate lævum & molle velis,

Et Dominæ famulare vestræ.

Fallor ? remota an ludor imagine ?

An me Cylindri fida Dioptrici

CrySTALLA (queis Sedes Deorum &

Sidereî patuere Mundi)

Fecere certum ? sentio parvulas

Prodire puppes æquora quæ solum

Lambunt : & orbes Linteorum ,

Et video fluitare Signa.

(Sed visum oberrat non solitum Jubar)

En Ipsa ! Salve O Regia Regii

Consort cubilis : Te exulantem

Dulce decus voluere Regum

Cæli duorum. Sole Britanniam

Eclipsis

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Eclipsis orbem fecerat ; & *tu*

Quondam laborabat *Braganza* ;

Nunc radias, veluti serenum

Candore Phœbe cum monet aerem :

Sic linque pontum ; sic pete Verticem

Coniuncta *Soli CAROLINO*

Luce Novâ reparabis orbem.

Christ. Wren. LL.D. Astron. Prof: Savil.

A Deste Musæ ! quæ Sacra Isidos Vada
Incolitis, ad certamen eccè vos vocant

Conimbricæ ; Aureum redit seclum, Tagus

Quum Tamisi Fluenta miscet ; Durius

Pulchrum omen hoc ! ambit Sabrinam Britonum,

Sic noster Alcides Britannicus domi

Quum pessimam Hydram contudit ; dein Gadibus

Litrâque pontum nuptias Iberiæ

Quærit, peracti præmium certaminis ;

Utrisque Regnis ità columnas erigit,

Quas impotens *Auster* nequeat evertere ;

• Vel quicquid est Romæ Pragâ aut Germaniâ.

— Sed oh magno nepote *CAROLO*

Quam gestiet *Viriatius* omnisque insuper

Pragantiæ domus, dein non metuerit

Centum

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Centum iste Pompeios, ab Austriaco hæc minus,
Parem omnibus quum invenit unum CAROLUM.

*Tho. Frauckland, Acad. Proc. Sen.
Coll. Æn. Nas. Soc.*

Vix fratrem licuit mirari & flere pere mptum
Sed simul attonitis est quoque rapta soror :
Esse quid hæc dicam ? qui tandem munere vitæ
Pensabunt mortes fata sat æqua duas ?
Nempe horum cinerum vestris mox damna rependent
Ignibus, & numerus Tu KATHARINA venis,
Multa prole potens : (superos absolvite) Radix
Scilicet in ramos sufficit una duos.

*Hen. Bold, Ex Æde Christi.
Acad: Proc.*

Pessima dixerunt Veteres tria Cappa. Quid inde ?
Optima nunc dicent omnes Tria, CAROLE, Cappa
Dum CATHARINA Tibi, succedis Tuque Parenti.

Edw. Low. L. B. è Coll. Nov.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

TAndem fidentèr licet altâ dicere voce
Venit Lusiacæ sarcina opima ratis,
Quam toties populus voto impatiente vocavit,
Objurgans tardos in sua vela Notos ;
Exiguam credens hæsisse echenēida costis
Quæ vasta in mediis pondera figit aquis ;
Atque avidus cunctis fastigia consulit horis
Qua, venti initium mobile, gyrat avis ;
Vexat sollicito se mutua turba rogatu,
Nec dicto Salvè, num venit Illa petunt ;
Dum credunt faciles omni ex rumore quod optant,
Lucent deceptis compita multa focis ;
Quærere tunc libuit, credis tu stulte popelle
Hanc gazam hoc spatio posse venire brevi ?
Quod Tagus auriferis Lisbonem volvit arenis
Indica quod Goe, Mauraque Tingis habet ?
Et rapti Hispano Tituli, præscriptaque sceptrâ
In justam rursus nunc reditura manum ?
Ophyra advecta est Salomoni vix tribus annis,
Hebdomadis totidem Tu cape plura tibi.

Th. Lockey. S. Th. D. & Proto-Bibliothecarius Academiæ Oxon:

DOMIDUCA OXONIENSIS.

JAm licet, & subeant morbi, tristisque senectus,
Communisque, omnes opprimat, atra dies ;
Jam, licet ipsa suis pateant & numina fatis,
Tuta, nec a tanto fulmine, Laurus erit ;
KAROLE casuri reparas dispendia Mundi,
Et populi nescit vita salusque mori.
Ludet Cæsarea semper tibi **CAROLUS** aula,
Victurosque dabit regia sponsa Deos.
Sponder & usque sibi sceptrum immortale Britannus,
Nec, nôrit Reges Anglia posse mori.

Tho. Willis. M.D. Nat. Philos. prof. s. pub.

IAm nubibus pulsis, sereni ibunt dies :
Parebit arvum Rusticis, & Rustici
Regi lubentes debitum reddent : ferum
Mitefcet alma pace nostrum seculum :
Cives erunt, quod esse cupiunt, divites :
Mercator Indos impigre adcurrent suos :
Sacris decusque honosque reddetur. Dabit.
Quis ista cuncta ? Qui **CATHARINAM** dedit.

Cl. Barksdale, Glocest.

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Duxerat in thalamos ubi ferrum Regia confors,
Tunc visa est Martis castra subire Venus.
Fœdera quin adsint? Hispanus mitter olivam

Quæ nunc Regalem Pallada sola colet.
Si Gallus dederit calathis sua lilia plenis,
His nequit in donis anguis habere locum;
Sic non credamus divisos Orbe Britannos,
Orbis delicias unica Sponsa dedit.

Agmen Nereidum picturam vidit in undis
Princeps, & Remoram subdidit inde rati.
Detumuit Regina Thetis, pacemque poposcit,
Et se majorem sensit adesse Deam.

Argo stella micat, sic quâ Regina vehetur
Non mare, sed Cælum naviget illa ratis.
Ipsa sibi dos est fulgens sub utroque metallo,
Et Geminos Indos terra Britanna rapit.
Aureus in Danaen CAROLUS sua Brachia tender
Cum Tamefis fuerint Ostia juncta Tago.

A: Pudsey. A. M. è Coll: Magd.

DOMIDUGA OXONIENSIS.

Spirarunt rabiem venti, fessique residunt.
Neve ultra prote prælia, Diva, movent.
Sed festas hyemes, & connubialia clamant
Cantica, dum alternis concinit unda modis.
Sic vestrum appulsum celebrant, Regina, procellæ,
Læticiamque refert aura vel ipsa suam.
Paulum inter populi plausus & vota quiescas.
Et patriam relegas mente, lareque tuos.
Sed cum te tædæ invitant, ignesque pudici,
Regalisque subis gaudia blanda thori,
O Utinam lassâ Niobe fecundior esses,
Et felix jactet pignora multa domus.
Sic nostros longos diduces stemmate reges,
Atque illos paries, imperiumque simul.

Geo. Howel, è Coll. O. A.

DOMINICA OXONIENSIS.

Navigat Occiduo *CAROLI* spes *Æmula* ponto
Heroina suo principe digna proco,
Omnia fert in se, pretium tibi, Famina, dote
(Magna licet fuerit) ditior ipsa sua.
Jure tenet terras nativo, pectore volum
Continet, & Mundum sic *KATHARINA* facit.
Quis Regum thalamos, connubia lætaque narret,
Qui valet hæc Solus scribere, scribat Amor.
Cæsar atque suos Naso depinxit Amores
Carmina sed tanto nulladat apta toro.
Ingenio major Res est, (Rex Magne) precamur
Tuque Tuam teneas, & *CATHARINA* suum.
Non timet Alphonfus *CAROLO* Jove præfide tutus,
Terrarum Dominas pone Philippe minas.

Tho. Martyn. A. M. Ex.

Ade Christi.

DOMIDUCAOXONIENSIS.

אפסח בשמח אבה פי ושמחתי
חזח חתנה פלא לב וכליות
ברכת אלהים אשה רחבת בניה
על קן מבורך מלכנו בקפרינה
היא בעלת חול חכמה ותושיות
הור אלהים ורבת עלילות
מלכה ברכה חן מכל בנות נשים
מלאך בקשר היא רמה עלי ראשים
חתן וכלתו יחיו בתפארת
היום בעולם לא תמיה מחוסרת
יחן יהוה בנים בעלו יופי
נרמות אביהם חמים גם בלא דופי

Thomas Smith. A. P. E Coll: Regina.

DOMIDUGA OXONIENSIS.

بر عروسی خاتون بزرگ قاطرینه

اندلوسی با ملکی عادل

قارولوس پادشاه

اکلمسی

سپاس و شکر تویم خدا را که در کشته

نیزرو در ساحلی بسلامت بر کشتی

شامدی خاتون عالیزاد بسلامت دان

در خیزن پادشاه و بهارو کسان

وقت بهارست فرش ورق بگشودن

خلعتی نوروزی بلطف و ناز بدهد

بهرتو وشتی دیمشیش دیمروز کشته

شبی خورتاب بیوس و آغوش گنشته

مهره راز باشد و دهل بسیار بان

و تخت پادشاه همیدون فیروز آبان

Thomas Hyde, A. M. è Coll. Reginz.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Dum jam Recepti Principis vultus bibit
Oculo vorace Civis haud suum tulit

Populus Amorem, mole contritus suâ,
Suâque jam Frequentiâ minùs Frequens.

Qui Restitutus Gaudio exhaustus suos,
Fœcunditatem Debet, Hinc ad Nuptias
Aucturus Anglos prole festinat libens,
Reparare promptus damna, cùm factus Pater,
Quæ fecit Hospes : Nec tamen properans Nimirum
Non Judicante glande percussus calet
Quocunque vultu, at ardet Electâ Face,
Nam Lusitanam ducit ad celsos Toros
Europæ Amorem, Forma cui Regnans nitet
Petenda Bellis, apta Raptori Proco,
At non negata Nuntiis CAROLE Tuis.
Quam dote duplici Mentis & Formæ gravem
Vel Sancta vel Lasciva Gens cuperet suam
Cui servit Æther, nuper Arbutis Nocens
Qui dum Britannis una Tempestas fuit
Sponsæ Cavebat, Flaminis Libens Furor
Consumpsit ipse sese, &, exhaustus seme.
Languere non coactus, elegit Mori

C

Ne

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Ne Fluctibus sufficeret haud lassus Vapor;
Pontoque Serviente transvectæ patet
Dotalis Undæ Torpor, & suum Fretum
Ut innocentèr traderent suaves Opes
Elementa Amare docta; Nunc Gentis Gula
Messes Timere cesset, & Famen queri:
Annona Magna est *CAROLUS* cùm seminat.

J. H. Col. Trin. Soc.

Aspicis ut geminum circundet Carbasa sydnus,
Cumque suo Pollux Castore vela colat?
Aspicis ut Thetidi Gens dilectissima arenâ
Halcyones ludant? Ut mare litus amet,
Utque procentur aquæ ripas, & flumina flumen?
Quælibet ut Venerem fingere spuma parat?
Aspicis ut decoret se Tellus Pronuba, Certet
Inque decus Nuptæ fertilis esse novæ?
Ut Venti spirent molles, ut conscius æther
Conjugii (Venias ô Hymenæe!) canat?
Quis lascivit aquis, quis sic Deus æthere ludit?
Suspicio Europam nunc retulisse Jovem.

Geo: Moore A. M. Col: Oriel: Soc:

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Quas modo prætulimus repetita ad Funera tædas,
Omine faustus Hymen jam meliore rapit :
Scilicet haud Salicà sub Lege Britannia vivit,
Gallia Reginas quas negat, illa colit.
Et Qualem sperare licet, cum Cortice ducta
Vel nuda Hesperium vincat Imago Jovem.
Nec venit nec vidit adhuc, sed vicit, & illo
Hæc Dea te Cæsar nomine major erit.
Cumque sit iste levis qui sensu nascitur ardor,
Nec nisi prævisæ flagrat amore Deæ,
Cum Cælo hoc KATHARINA tibi est commune Deisq;
Distantem influxu posse ferire tuo.
Non jam Divisi toto sunt orbe Britanni,
Annulus Adriacas, has quoque junxit aquas ,
Et mare nunc fecit tranabile, quod tibi Xerxes
Multa ratis, nobis præstitit unus amor.
Tuta veni KATHARINA haud cuiquam obnoxia fato,
Nec metue adversos ad tua vota Deos :
Non cælo debebis iter, Dominator aquarum
Ipse tibi CAROLUS Numinis instat erit.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Qui dicis minimā contentos nocte Britannos,

Quam vellem augurio-decipiare tuo:

Phæbe alium suspende diem dum Luna moratur,

Alcidesque novos nox geminata dabit.

Stephen Penton Novi Col. Socius:

HAstenus Armorum strepitus; utque aspera Cæsar,
Bellorum, Fatique vices, totamque Genevam,
Feralesque tubas, pejoraque pulpita sensir.

Nobilium non busta querar, Tædasque superbi
Bæridos, Hispanasque faces, fictosque Hymenæos;

Per varios casus Genitor, per Saxa, per Undas,

Per populos Ludovice tuos, per vasta cucurrit

Pirenum, Austriacæ cariturus fœdere sponsæ.

Fas Nato mihi Fausa loqui: cui Parca futuros

Promisit præfaga toros, natamque Braganzæ.

Lætior Hesperii properat jam Classis ab oris

Adventum testata Dæx, Carteia gestit

Se comitem præbere viæ, Pulcherrimus Anas

Exulat, & rapidis *Londinium* advolvitur undis.

Consentit Tameſi Minius, Sabrina Duero,

Inviratque Tagum (Picto gaudente) Tueda.

Vix

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Vix Pelagus tenuere rates, è gurgite surgens
Cum Pater Oceanus, (qui, quamvis Frigida Ponti
Regna colat, gelidasque domos, flagravir Amore)
Amplexusque Thetin, tantis præludia sponfis
Nunc faciamus, ait ; subito cum nata sub Indis
Agmina senferunt Venerem, non oscula Phocæ,
Lascivusque suæ neglexit murmura Triton
Cymóthoes : Galatæa procax stetit æquore summo
Basiolis intenta suis, maria Omnia circum
Et tecum jocus, & Charites, lususque Dearum.
Salve Magnanimi proles Augusta Parentis,
I Carolo nectenda tuo, sic Regibus orta
Augebis rursus soboles, æternaque crescent
Imperia, & simili decurret sanguine sanguis.
Scilicet & Patris pueros virtutibus auctos,
Alfonfosque dabis, quos Martius excitet Ardor,
Borboniosque duces, magno dignumque Stuarti
Nomine progeniem : quæ fortia facta suorum,
Quæ Proavos Atavosque, & Grandia Nomina vincet.
Interea Siluresque tui, veteresque Dobuni,
Lætitiæ dant signa suæ, tibi Camus, & Isis
Serviet, in medios ibis Regina Brigantas.
Quid Numerem Populos, primos solisque labores,
Occiduasque plagas, magno inventasque Columbo
Terrasque

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Terrasque, Tractusque, putes hæc Regna moveri
Et Fatis gaudere tuis : vover ipsa Lapillos
Goa tibi, occultisque minus virtutibus Aurum
Proni Arabes : Persæque & divitis Accola Gangis
Quæ placeant, tibi dona ferunt : mansuescere discunt
Atque Tui faciles capiunt moderamina fræni
Infræni quondam Numidæ, Gætulaque Tingis.
Jamque locos habitant fixos, jam tecta, domosque,
Errantes Nomadum Populi : Cornelia dotem
Hannibalem jactet victum, imbellemque Syphacem,
Majores tu reddis opes, Patuère Jugurthæ
Mænia, & antiqui nobis penetralia Bocchi.
Vicinique tremunt Mauri, nostrosque Leones
Edvardosque alios horret Piratica Tunis.
At Rex Magne Tux (quâ nunc dotabere) Sponsæ
Propitium conscende torum, quotque ipse procellas
Perpeffus, curasque, catenatosque Labores,
Oscula tu totidem numera, numerumque malorum
Bafia, & admotis transcendant gaudia Labris.
Haud aliter fluctus tempestatessque sonoras,
Junonisque iras, sævique asperrima Turni
Prælia, conserrasque Acies, Lavinia conjux
Diluit, Ingentem consolatura Maritum.

Ed: Colley. N. C. S.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Quis Deus hos fluctus tanto mitescere risu
Jussit ? tam placidas quæ Dea reddis aquas ?
Non *Thetis* hoc potuit, potuit *Thetidosæ* Maritus,
En formæ hæc, sceptris en timet ille suis.
Hæc *CATHARINA* venit : tantæ præsentia Divæ
Plures Oceani non finit esse deos.
Si poscas, *Neptune* ; novam tamen *Amphitruen*
Fratribus & similis Tu quoque Raptor eris,
Erige Te : Dignam nunc Cæli Crimine prædam,
Dignam nunc furto vel Jovis ecce Deam.
Sed caveas, *Neptune* ! potens *Licer* Equore regnes,
Majoris cura hæc Numinis est, *CAROLI*.

Nic: Crispé Coll: D Joan.
Armig. Fil. Nat. Max.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Lulsiadum Mundi; Decus! formosa Parentis
Scutigeri Proles! tua per connubia rursus
Albion optavit toti conjungier Orbi,
Et fieri communis Amor; cui Lilia Gallus
Ante pedes & sceptrum potens projecit Iberus,
Cui totus procer Orbis erat, Tu sola mereri,
Illum Tu potis es vel nobilitare Maritum.

Quinetiam Hesperium cum Sol declinat ad axem
Includitque diem, non Tethyos ille cubile,
Sed gremium, *KATHARINA*, tuum, dulcesque requirit
Amplexus; multumque stupet dum spectat ab alto
Æthere inocciduam mortali in Virgine lucem.

Rursus Erythræ fient miracula virgæ,
Et mare te muris circumvallabit aquis,
Donec ad Elysios Britonum perveneris agros;
Sic philtis it pota suis Arethusa per undas
Æquoreas, aliaque suum regione maritans
Alpheum, thalamo & centro coalescit eodem.

Odrysæ quamvis sexcenta pericula Lunæ,
Et quamvis Scopæ Belgarum plura minentur;
Fulmine majori quantumvis Cantaber instet;
Te salvam quern præstabant undique Tauri,
Donec ad Arctoum venias Europa Tonantem.

Quas remoras tibi fata dabunt? non Luna meatus
Sed Tu sola regis pelagi; tu sola furentes
Compede stringis aquas; vada quare Atlantica cessas
Hellepontiacis tranare ardentia tædis?

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Uſq; Dioneam *CAROLUS* nam deperit umbram,

Illam, quam ſolis debet pictoribus, umbram;

Quanto erit ergo magis felix, cum ſuavia veris

Venarum violis figat labrumq; roſetis ?

Illum longinquis Amor uſq; à Gadibus uſſit ;

Quid faciet quando præſentem amplectitur ignem ?

Jo. Allanson è Nov. Coll.

Quantus, Io, cunctis fuit unèiq; (Cæſar) ab oris
Greſſus hominum, properans ut ſit in urbe tuâ !

Venit ab Arctoâ Mavortius incola Thule,

Et bracchâ indutus Civis, Jerna, tuus.

Venit & ex latebris Camber, vicinus Olympo,

Cornubiuſq; pugil clauſus utrinq; mari.

Non illis mens eſt fulvæ aspectare coronam,

Quæve tenes manibus Sceptra, crucemve tuam;

Non tunicam undantem, veſtes nec murice tinctas,

Nec ſparſum crebrâ luce monile tuum.

Cæruleâve humeros vittâ, ſtellâq; micantes,

Et cinctum Divo pectus, & enſe latus.

Eſſe aliquid tecum clamant, quod pulchrius illis

Fulget, cuiq; Ars non addere plura poteſt.

Formoſam, Auguſtam, quam miſit Iberia, nympham,

Sponſam, cui Similem regia nulla tulit.

D

Parce

DOMIDUCA OXONIENSIS:

Parce dehinc *CAROLE* armatas emittere classes;

Vna utrisq; Indis par *CATHARINA* tua est.

Guliel. Coxe Coll: Mag. Soc.

IN Laudes (*KATHARINA*) tuas sat magna valeret
Si tenuis mea Musa loqui, non Principe nostro
Digna fores. Regum soboles, parituraque reges
Inferiore stylo non es celebranda, sed illo,
Cui nata es, Sceptro: *CAROLUS*, cui sponsa parata es,
Sat dedit in titulos sibi te placuisse docendo.
Nec magis audebo vix sat concepta profari
De thalamis sperata tuis; decet illa taceri,
Quæ captum superant, bona: qui describere tentat,
Ac si verba forent quibus exprimat, inde fatetur
Non nova sperari, sed nota prioribus annis,
Quosque efferre putat thalamos conamine vano
Deprimit: insólito, Princeps, tua tæda micabit
Lumine: pax inter cives, opulentia, simplex
Religio patrum vulgaria dona putantur,
Sæpius hæc thalamis aliorum accepta feruntur,
Sed majora dabunt vestri, quæ, qualia, carmen
Designare nequit, sed nos, quibus obigit esse

Felices

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Fælices adeò, quod solum possumus, ipsa
Munera, & authores vos gratâ mente colemus.

J. Hill, O. A. S.

Numina quid possunt tandem exorata Britannis
Nunc iterum Regina, doces, meliusque metallum
Tranquillos juber ire dies, lucesq; serenis;
Jam licet Austriacus geminos promitteret Indos,
Et plures pro dote polos, *CATHARINA* Britannis
Vel privata veni, Tu Reges sola futuros
Et fortes paritura Duces, quid sera moraris
Ingentes tandem Hannibales, qui stemmate longo
Jurabuut Patrios ausus, veteresq; Triumphos?

Ocyus anticipa quicquid sperare solebat
Fauustus Hymen, Prasens vulgaria Corda Cupido
Degeneresq; animas flammis propioribus urger,
At *CAROLUM* majora decent, nec credit amorem
Sensibus humanis tantum, si Fama taceret,
Nobilitas nec nota foret, cui Juno Venusq;
Invidisse queant, tantus tamen Omnia Conjux
Suppeditet, felixq; torus, sat laudis habetur
Quod *CAROLO* dilecta fuit; quid fecerat ante
Scire supervacuum est, dum defensura Penates

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Et tanto nuptura Duci, dum milite nostro
Augebit Patriæ fines, Maurosq; feroçes
Austriacasq; minas, immaniaq; agmina franget.

Interea, Cæsar, magnos lassare Marones
Gaudebis, gestisq; novis onerare Calendas:
Tu demum invisas artes, & corda domabis
Lymphata, affatusq; feros, non perfida Erutos
Religio teget ipsa suos, nec fallere Cælum
Credetur posthac; tum frustra Rhenus & Ister
Obstabant *CAROLO*; totus quoq; nesciet Orbis
Mentiri superos, neq; fistam Meccha columbam
Consulet, aut dubio pendentem marmore Vatem.

Inde tui sed non obscuro carmine Bardi
Læta canunt; sævoq; Venus commissa Gradivo
Innumeras palmas, æternaq; basia sponder:

Talia sunt, Rex Magne, tuis quæ digna Triumphis;
Quæ superi toties Augustis æmula fastis
Gaudia continuant; neq; fidi dextera *Monk*;
Regalisvè cohors Aquilis victricibus audet
Vel tantum tentare bonum: Prior ille Virorum,
Hic Cæli labor est, Veneris dum mollior arcus
Non odium, non bella movet, sed casta Dione
Auspiciis favet ipsa suis, & blandulus infans
Explicat amplexus, totosq; inspirat Amores.

Sic

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Sic frueri (O Dilecte nimis !) Tibi nulla Jugales
Divellent Pœtenta dies, Chaldaeaq; tutus
Omina, & immitem temnes impune Sibyllam :
Securusq; Tui, post tot tantosq; labores
Ignotasq; errore vias, Tua damna rependes
Lætiior, & duros redimet nova scena cothurnos.

Haud secus æternus reperitâ lampad e Phœbus
Circuit, Occiduas sed cum defleſcit ad undas
Sistit anhelantes currus, cursuq; peracto
Hesperio later ille toro; Sic meta laborum,
Et *CAROLO* communis amor: Quæ Gratia formæ
Rivales habet ista Deos ? quam Dîa venustas,
Quæ modo visa deos, & Reges picta trahebat ?

Ergo age, dum toto divisos orbe Britannos
Nunc iterum, Regina, ligas; Naturaq; jussu
Se mutat correctâ tuo : Tibi fissa Corinthus
Pareret, frustra; olim tentata coirent
Æquora: si talis quondam Cleopatra fuisset
Memphis Erythræas facilis sibi junxerat undas.
Exiguo tantum pelago disjuncta Britannis
Littora restituit, norisq; admoverat oris
Conjugio *Maria* suo; tu Regna remota
Hesperiumq; Tagum Thamisi, tu jungere Thulen
Extremam Thulen potes Herculeasq; columnas.

Rad. Bohun. Nov. Coll. Soc.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Sistat Nauta ratem ; nil jam pretiosius orbis
Externus, nobis quod dare possit, habet.
Myrrhâ, auro, nitidis vexit meliora Smaragdis
Munera, quæ tulit huc te, *CATHARINA*, ratis.
Nec mirum est, quod fugit aquas tua puppis & Euros,
Jactatæ puppi tu, Dea, portus eras.
Non tuus ingratas horrebat Nauta tenebras,
In Sydus, navis quo regeretur, eras.
Nevè opus est alio præter Te numine ponti,
Nam poteras pelago tu Venus esse tuo.
Quid longè, votis multum quæsitâ, moraris?
Ad *CAROLUM* properes ; Sic quoque lenta venis.
Amplexu tandè capies, regemque tenebis
Tutior Ara, Jovis quàm Sacra quercus erat.
Regalisque tremens curarum pondere Cervix,
Incumbet Gremio quàm levis illa tuo.
Nec meruer, quos ferre Solet Diadema Dolores,
Mollius implicitum cùm tua vincla levent.

J. Fenn ex Æde Christi.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Quis vel cui numerosus iste surgit
Flammarum cumulus ? pari rependens
Cælum Luce, nec inde mutuat ?
Tædas dicere fas erit, vel Aras ?
Nulli Justius ullibi Terefæ
Thuratas ? *KATHARINA* canter Jo !
Devictam Anglia se faretur : ardent
Rex & Troja simul : sed ecce Flammam
Quæ nunquam Tragicum exiger Poetam,
Quali si Nero Cantitasset, insons
Spectasset Priami Iliique Fatum.
Hæc non à Veneris venit Marito,
Debemus Veneris facem hanc Puello :
Vis Hæc sola Turæ, Braganza ! formæ est ;
Cui Gentem superâsse non sat audit,
Delevit ; Britonésque jam excidère
Non Pulsi ex Patriâ, sed ex seipsis ;
Et Tori sumus, ecce Lusitani.
Quod nunquam potuit furor Rebellis
Nec fors impia, Particépsque Fatum
Horrendi Sceleris ; videmus actum
Captivum *CAROLUM* ; nec oh ! dolemus.

Sic

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Sic Augustior exit Imperator,
Et dum Sceptra Tibi lubenter, & Se
Victum Subjicit, Altior Triumphat.
Serto auctum Diadema Nuptiali
Tanto splendidius Caput recingit,
Nec facrat modo, sed perennat : Illa
Regem posse mori vetat corona,
Ne possit *CAROLUS* vetat Braganza.

J. S. A. M. Joan.

E Cce Polum versus properat magnetica Virgo,
Quem Magnetismo traxerat illa prius.
Ripa beata Tagi Thamesi commiscet arenas,
Sic constat nobis aurea sæcla fore.
Dum *CAROLI* facta est fælix *CATHARINA* Marita
Quâ premar audaces nunc habet ille Rotam.

*Edu: Bentley, Coll: D. Joan: Bapt.
Generosus.*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

O Ccidius quâ Spumantes (Celsissima Princeps)
Phæbus in Hesperio gurgite tingit equos ;
Qua vagus auriferis Tagus inclarescit arenis,
Principis invicti filia, sponsa, soror.
Quid rogo cunctaris, quid gaudia nostra retundis,
Gaudia supremum mox obitura diem ?
A patrio tandem sustollas littore vultus,
Teque licet revocent plurima, plura vocant.

O pharetrati genetrix Amoris
Sperne dilectamque Cypron Paphumque,
CAROLI & tædis facilis deæque
Comparis adsis.

Fervidus tecum puer, & solutis
Gratiæ zonis, properentque Nymphæ,
Præsto facundusque nepos Atlantis
Ad volet Hermes.

Tu maritalis sacra jura læti
Juno sæcunda, paritura cum sit
Tu Sacra sponsæ fer opem benigne
Diva triformis.

E

Idem

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Idem amor nexu pariter tenaci
Regna conjungat procul & remota,
Qui duas jam nunc animas in uno
Fœdere junxit.

Concinant vena gravius sonante
Principum formas, genus, acta, laudes,
Queis manu larga sua temperavit
Pocula Phœbus.

Joh. Kerfwel, S. T. B.

A Fole, cui dedit in Ventos, & Flamina jura
Rex hominum, Divumque Pater, cui Sola potestas
Terrasque tractusque maris, cœlumque profundum
Miscere, & magnas pelago submergere classes,
Paulisper, depone minas, istumque furorem,
Quo male quassatas dudum sensere carinas
Nautarum fatale genus, nec prorsus ab illis
Terra malis secura fuit, testantur ubique
Hanc cladem laceræque domus, æquataque passim
Terra solo, atque imis vulsæ radicibus orni.

Quod superest, venti faciles, & mollior aura
Adveniant, spirante Noto, non amplius undas

Horri-

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Horriſer invadat Boreas, vel ſævior Eurus
Spumofa inverſo cieat niger æquora fundo.

Tu quoque qui imperium pelagi, ſævumque Tridentem
Sorte recepiſti, & liquidâ dominaris in Undâ,
Ennoſigæ pater, cujus mandata capeſſunt
Cæruleus Glauci chorus, Inouſque Palæmon,
Murmura rauca freti, diſtis, fluctusque minantes
In cœlum compone, tuis, flatuque ſecundo
Anglorum optatas *KATHARINAM* defer ad oras,
Et *CAROLO* faviſſe velis. Discrimina Ponti
Qui meruere luant, ſcopuli, ripæque trementes
Verberibus, quoscuſque liber punite nocentes,
Et pereant, quos pœna manet, ſecura Britannum
Contingat Regina ſolum, populumque frequentem
Expectata ſuos videat celebrare triumphos.

Tuque etiam prognata mari Cytherea ſolutis
Velivolum præſta ratibus mare, templaque ſancta
Dilectosque relinque locos, Amathunta, Paphumque
Idaliæque domum, Gnidiæque palatia terræ.
Fallor, an incipiunt gravidæ vanefcere nubes,
Et cœlum Sol purus habet? deviſtaque demum
Frangitur ira maris? video ſurgentis Eœo
Luciferi radios paulatim albefcere cœlo,
Euriſque Zephyriſque ſilet domus, adſpice lætos
Contingunt portus claſſes, nautæque reverſi
Votivas ponunt tabulas, curiſque ſoluti
Veſtimenta Deo ſuſpendunt uda marino.

Sic

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Sic olim gavisa fuit Trojana juvenrus

Post hyemem, fractasque rates ; sic lætus Jafon
Phafidis ad ripas tristes solatur amicos,
Auraram Phryxi missos abducere prædam,
Cum primum Aeææ tetigit confinia terræ :
Postquam lassa ratis subducta est montibus Argo,
Et vaga concussit pontum Symplegas inanem.

Incipe festivas Hymen Hymenæe choreas,
Et myrto præcinge caput, Charitesque decentes
Alternis terram pedibus pulsate superbam ;
Spargite jam nymphæ victas, perque atria tota
Pronuba jucundos incendat pinus odores.
Jam Tagus, Et Tamesis ripa junguntur in una,
Londinumque suum agnoscit Lisboa maritum ;
Jungit amor spatio distantia regna remoto,
Seque tibi Oxonium præbet Conimbra Sororem.

Tu vero telluris Amor magnusque Britannæ
Arbiter, Arctoi fulgentia sceptrâ profundi
Qui geris, & triplici radias diademate cinctus,
Accipe quam læta tradunt tibi luce Sorores
Lanificæ stabili fatorum numine Parcæ ;
Junonem augustam, facie Veneremque decorâ,
Pallada prudentemque illibatamque Dianam ;
Quæ tibi flexanimo perfundens pectus Amore
Innumeros tecum Conjux feliciter annos
Vivat, & illustri faciat Te prole parentem.

Nic: Floyd A. M. coll, Wad. Soc.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Amplius haud magnæ subeant præfagia sponsæ,
Nec tantam referant somnia sola deam:
En quibus auspiciis huc misit imaginis umbram
Ut pignus regi se daret ipsa suo.

Instituatur Regina suos, geminetque triumphos,

Quæ sic conjugii est nuncia facta sui.

Quin Jam pro Dominâ Jactet Lisbona tabellas,

Et colat usque suas quas facit arte deas;

Archetypam Rex magne Tuam cole, sic Tibi partu

Ipsa suos vultus reddet, & Ipsa Tuos.

Quid gravida expectet cum sic coleretur imago?

Quid poterit Proles, si probeat Umbra deam?

G. Dethick, Ed. Christ.

Virgo marita veni de finibus ocyûs istis:
Lentior es: propera, Nympha; petita venis:

Expectat Dominam te Magna Britannia: Sponsam

CAROLUS: & vox est omnibus una, veni.

Tiphys adest ad litrus: & Argo, quæ vehat: auras

Aeolus adversas non sinet esse: veni.

R. Edds, A. B. Coll. Jes.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Aut venit auratâ Cypris super æquora Conchâ
Pulchrior aut ipsâ Cypride Diva venit.
Auster odoratâ velis assibilet aurâ,
Et Zephyri pennis Mascula Thura ferant.
Et Mites gravida accedant ad suppara venti,
Huic tantum fas est oscula ferre rati :
Par ipsos etiam fluctus metuisse Triumphos ,
Ne nimium tumidas Nobile reddat onus.
Sponsa venit; mandat pacatas Carolus undas;
Æquoris illa Dea est, Æquoris ille Deus.

Hu: Davis, è Coll. Trin. Com.

Sic postquam varios senferunt æquora motus
Pulchrior è nostris nunc Dea surgit aquis ?
Magna locuta quidem fama est mentita, pudendos
Velat ut hæc vultus dum levat illa suos !
Non eget hæc facies regnis dotalibus, ortus
Regales probat hæc & facit ipsa suos.
Non quæ tam claris scintillant lumina flammis
Inferiore solent Orbe tenere locum.
Majestatem trahit quos forma ducit, & ore
Vim simul & monstrat principis atque suam.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Cur toties ventos vāni timuistis & imbres ?

Debuit hæc cælo sed famulante frui ?

Et licet astra suos mutassent invidâ vultus

Præstiterat tutas hæc Cynosura rates

Par cælo sceptrisq; accede ad regna, Virumq;

Osculaq; hic regnis vel potiora Tuis.

Nostris uterq; Pares Tu Ponto hic pectore fluctus

Et tandem blandos noscat uterq; sinus.

Ad Regem.

At Tu compositis bene percipis otia regnis

Teq; hominem sero (Cæsar) amore probas.

Sic domitis monstribus posito Tirynthus arcu,

Major, quod poterat tantus amare, fuit.

Magna facis, majora paras sponfalibus ; Orbi

Quid non tanta valent fidera juncta dare ?

Non gelidos unquam damnaverit Anglia Soles,

Dum vestro influxu, sed magis, illa calet.

W. Wyate, ex Æd. Christi.

Diva, tribus regnis quâ non acceptior unquam

Confedit solio, terra Britannia, tuo,

Ah quocies dubiis respeximus æquora votis,

Dum querimur tardos tristius ire dies !

Sol

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Sol vixit nostras pallenti lumine terras,

Ver sine Te populo nescit adesse Tuos.

Credimus hinc vento, pluviiq; tumescere nubes,

Et differre suas tempora verna vices,

Vt subito expulsa Te jam veniente recedant,

Agnoscantque suam terra polusque deam.

Tu modo divisus, sponsus quos junxerat, Anglis,

Consocias thalamis extera regna Tuis,

Auratasque Tagus Thamisi largitur arenas,

Dum Lusitanas præbet amicus opes.

Pace Annam, partu superes, Regina, *Mariam*,

Sitque puerperis Insula fixa tuis.

Hæc tua, Rex, firmant connubia sceptrâ, Britannos

Tu dextrâ, formâ sed reget illa suâ.

G. Stringar, ex Ede Christ. Com.

NON satis est Cæsar quod Mars tibi sævit armis,
Pello sæva magis, militat ipsa Venus.

Olim mortali quod vulnere læsa fuisset,

Invida mortalem fauciat ipsa Jovem.

Regem vincit amor, populum qui vicit amore,

Hunc alio decuit nec cecidisse modo.

Quæ furit in populo febris benè morbus habetur,

Una est Regali in sanguine febris amor.

Bacchantem

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Bacchantem in flammis dextram quid Scævola jactat ?

Regnat & in mediis pectoris ignis aquis :

Ardens per mare quæsisſti Leander amicam,

Nunc Hero ſponſum Te tua blanda petit.

Diſtanti rapuit flammæ à ſydere ſydus,

Sole tamen properat proximior frui.

Non opus eſt rectore rati, bene puppe ſedentes

Navita non pictos credidit eſſe Deos.

Te vel cæcus amor monſtrabat ut Jndice magnes,

Arctoi cum ſis, *CAROLE*, ſtella Poli.

Submittit Tibi Virgo ſuam, Regina, coronam

Surgit & è cathedrâ Caſſiopeia ſuâ.

Effigies Tua Regali de more procata eſt,

Olim cæcus amor, ſic oculatus erat.

Anglam quam citò callebat Luſitania linguam,

Non jam balbutit credo Cupido puer :

Quam lepidè memorat crines Tibi *CARLE* reſectos,

Falſo famineos & ſub Achille dolos ; (bunt,

Quam Tibi, dum narrat *CATHARINA*, pericla place-

Horrida tempeſtas ſic bene picta placet.

Amplexus hederæ ſolitos jam Regia quercus

Sentit, ſponſatas neſcit & illa comas.

Dulce onus hæc arbor *CAROLVM* geſtabat in alvo,

Pro fruſtu *CAROLOS* jam paritura novos.

In gremium Danae pluuit hæc aurata Tonantis,

Fulminat hinc auro Chymicus ignis amor.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Est instar Lunæ nobis argenteus orbis,

Orbis & auratus dat sine sole diem.

Missilis Adriacum quid spondeat annulus undis,

Quisq; maris dominam, ducit idemq; mare.

Africa totali solem colit urbe Britannum,

Contrahit hinc orbem Turcica Luna suum.

Hæc ultra Herculeas pateant cum regna Columnas,

Insula fit mundus quæ modo carcer erat.

Anglia, sola Novam dum Te nec America nōrit,

Non gens fixa solo, sed vagus orbis eris.

J. Elared. A. M. Coll Joan Soc.

Ωκεανῷ βασιλευς Ἄγγελος, βασίλειον καὶ ἄλλοι

Τη λάβον Ωκεανῷ ἐστὶν Οὐρανίωσις.

Ἐἰς Γαμῶ Αμφοτέρων, Δύναμις μία, καὶ μία Πόλις

Αμφοτέρων Κεφαλὴ· Γαῖα δὲ προσέθεται.

N. Mews, A. M. C. C. C.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

IAm cum vere novo veniat pulcherrima Phœnix,
Inque tuum nidum, *CAROLE*, thura ferat;
Tolle Cupido moras, velocesq; indue pennas;
Pectora junxit amor; junge, Hymenæe, manus.
Tam longa in pelago peragit cur otia classis?
Derinet & nostras cur Echenëis opes?
Am, *CATHARINA*, tuo Neptunus captus amore est?
Pluraque (quam Xerxes) vincula ponit aquis?
Non tot Nereides poterant, Neptune, placere?
Nec Venus ipsa tibi? sed *CATHARINA* potest.
At tandem regina venit super æquora victrix,
Et solum victa est, *CAROLE*, amore tuo.

*Pope D' Avers è Coll. Trin. Equitis
& Baronetti, Fil. Unicus.*

EXpectata tori prohibet dum gaudia Nereus;
Et flammis gelidum numen amoris obest:
Ipsa salus invisa sua est, tutela Britannis
Officit, amplexu quam dedit unda suo.
Ah quoties dicunt facis hæc divortia Ne reu?
Improbe sic terras dissociare paras?
Heu toto nimium divisos orbe Britannos
Connubio jungi si quoque fata negant.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Æolus ut iustas acceperat aure querelas,

Non ultra hoc fratri fert licuisse nefas.

Nec mora, laxato zephyrum dimittit ab antro

Et juber effusi jura tenere maris.

Præcipue Anglorum mandat consistere classi,

Longaque securas per freta ferre vias.

Avolat, atque data est quâ porta favonius inde

Discurrit propeo cærule regna pede.

Ut vero excelsa reginam in puppe sedentem

Conspicit, & sacro quod viger ore decus:

Uritur, & proprias accendens flamine flammæ,

Prosequitur celerem quam facit ipse fugam.

Virginis interea placide defertur ad ora.

Et nova famine carbasa veste facit.

Milia deinde sacre desigit basia fronti,

Audax in teneros labitur inde sinus.

Quos illa expirat cautè delibat odores,

Et rapit è gremio lilia mista rosis.

Protinus in campos prædâ spoliisq; superbus

Prorvit, & lætus devia rura subit.

Hinc violæ surgunt, hinc Iris, Amaracus, albas

Et Clytie proprio sanguine tincta comas.

Non

DOMIDUCA OXONIENSIS

Non hic veris honos, spirant quod balsama flores;

Coccina quod referant : hæc KATHARINA dabat.

R. Fell, ex Ed. Christ.

AXe sub Hesperio gens est celeberrima, cujus
Occiduo mundi margine terra jacet.

Alcides positus iter hac regione columnis

Perfecit, Phæbus complet & ipse suum.

Et quia conjugium regis regnique, laborum

Herculis & Phæbi pondus & instar habet,

Pierides *CAROLUM* diis immortalibus æquant,

E Solis thalamo cui *KATHARINA* venit.

Pelleum sic virgo ducem peltata petebat,

Vincebat Scythiæ frigora cujus amor.

Post aliquot sua regna dies tamen illa revivit,

Non erit hæc, viso rege, memor patriæ.

Guilielmus Parker, Nov. Coll. Socius.

JAmque rebellantes *CAROLUS* frænaverat artus,

Diluvium regni naufragiumque sui :

Straverat aggestis Pythonem fecibus ortum,

Purgaratque Ædes, horridulamque Themis :

Cum flammam aurato generosam sentit ab ictu ;

Nec mirum est, foveat si *KATHARINA* parem.

Ambit

DOMIDUGA OXONIENSIS.

Ambit Eum Laurus, voluisset Fœmina, Daphne,

Solum in tam sacro Læta perire foco.

Quin Tu, Lusiadum & reliqui tam gloria mundi,

Unus quàm potuit *CAROLUS* esse Tui ;

Assimilans Divam cœli de nocte potentem,

Phæbo splendidior de propiore micas.

Cujus ad occasum (sit nostro senior ævo !

Det longum ô populis, & sine nube diem !)

Enixa, at faustos exoptatosque, Labores,

Anglia ne noctem sentiat, Ipsa dabis.

E. Young. Nov. Coll. Schol.

Quæ duce Cæruleo sulcasti numine pontum
Nuper, ades Croceo jam Dea cura Deo :

Fulgens æquoreo succedit tæda tridenti,

Præmonstrant thalamos ignis & unda tuos.

Delos nostra recens madidum caput extulit undis,

Ut pateat tantæ terra parata Dez.

*Geo: Bradburie, Aulæ Edm.
Comment.*

DOMIDUEA OXONIENSIS.

JAm Consummato fulgent Duo lumina cœlo,
Ipsa subalternâ jam vice Luna regit.
Non Posthac Domina, nos posthac nocte fruemur
Et tempus, fessos quæ refocillet, erit,
Equales poscunt & Sol, & Cynthia cultus,
Nascitur inde dies, nascitur inde quies.
Eclipsin feret hanc partiti Phœbus honoris,
Ne gens alterutro capta sit usque oculo.
Quin *CAROLO* ingeminat radios. *KATHARINA* re-
Splendet & illius lumine, & ille suo. (ceptos,
Vivite felices ! spēs est hinc astra quotannis
Quod satis est votis, exoritura nova.
Astra quibus latent ultricia fata scelestis,
Astra ! quibus populis omnia fausta suis,
Lux simul, & fulgor geminâ de nube resurget,
Lux tutela bonis, fulgura iniqua malis,
Suscepit *CAROLUS* regnum, sed cum Jove nostro
Divisum imperium Pronuba Juno tener.

Tho: Laurence, Eq: Aur. Fil.

Col: S, Joann.

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Ambit Eum Laurus, voluisset Fœmina, Daphne,

Solum in tam sacro Læta perire foco.

Quin Tu, Lufiadum & reliqui tam gloria mundi,

Unus quàm potuit *CAROLUS* esse Tui ;

Affimilans Divam cœli de nocte potentem,

Phæbo splendidior de propiore micas.

Cujus ad occasum (sit nostro serior ævo !

Det longum ô populis, & sine nube diem !)

Enixa, at faustos exoptatosque, Labores,

Anglia ne noctem sentiat, Ipsa dabis.

E. Young. Nov. Coll. Schol.

Quæ duce Cæruleo sulcasti numine pontum
Nuper, ades Croceo jam Dea cura Deo :

Fulgens æquoreo succedit tæda tridenti,

Præmonstrant thalamos ignis & unda tuos.

Delos nostra recens madidum caput extulit undis,

Ut pateat tantæ terra parata Dez.

*Geo. Bradbury, Aulæ Edm.
Comment.*

DOMIDUEA OXONIENSIS.

JAm Consummato fulgent Duo lumina cœlo,
Ipsa subalternâ jam vice Luna regit.
Non Posthac Domina, nos posthac nocte fruemur
Et tempus, fessos quæ refocillet, erit,
Æquales poscunt & Sol, & Cynthia cultus,
Nascitur inde dies, nascitur inde quies.
Ecclipsin feret hanc partiti Phœbus honoris,
Ne gens alterutro capta sit usque oculo.
Quin *CAROLO* ingeminae radios. *KATHARINA* re-
Splendet & illius lumine, & ille suo. (ceptos,
Vivite felices ! spēs est hinc astra quotannis
Quod satis est votis, exoritura nova.
Astra quibus latitant ultricia fata scelestis,
Astra ! quibus populis omnia fausta suis,
Lux simul, & fulgor geminâ de nubē resurget,
Lux tutela bonis, fulgura iniqua malis,
Suscepit *CAROLUS* regnum, sed cum Jove nostro
Divisum imperium Pronuba Juno tenet.

Tho: Laurence, Eq: Aur. Fil.
Col: S, Joan.

Tu Regina venis, quæ non felicius undæ
 Vexissent; *CAROLUS* ni remeasset, onus:
 Sensit aqua, & fluctus tetigit reverentia; siqua
 Tollitur unda, Tuos se rotas ante pedes:
 In Te Nereides, vastique ea Numina ponti
 Quæ colerent alii, quod venerentur, habent.
 Æolus aspirans velis promittere regnum
 Visus erat, carcer ni foret, ipse suum:
 Neptunus fluctu puppim famulante saluans,
 Deberi regno Te velit usque suo:
 Diis Augusta procis *KATHARINA* ignoscito, pro Te
 Rivales *CAROLO* convenit esse Deos.

Jo: Richards. ex Ed. Christ.

ERgone sic noster post tot discrimina Ulysses
 Appulit ad Portum nunc, Olyssippo, tuum?
 En Tagus auriferas Thamesi commiscet Arenas,
 Sponsales Dextras utraque Nympha dedit!
 Gallorumque olim quæ Lusitania dicta est,
 Nunc Britonum (verso nomine) Portus erit.

Arma

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Arma virosque crepet jam turgidus iste Monarcha,

Austriacus frustra frendat & ille Leo:

Nunc fines Hispanæ tuos, agnosce Columnas;

Nec speres toti ponere jura Mari:

Ecce iterum noster currit Mercator ad Indos,

Dum Regina aperit (nostra Columba) viam.

Ocyus huc properet Britonum felicior Argo,

Heroes citius vellera nostra ferant:

Digna quidem Classis, quæ tunc quoque naviget Astris,

Cum Patriæ tantas illa revexit Opes.

Nil metue, O Navis; KATHARINAM tu vehis: an non

Agnoscat Venerem quælibet unda suam?

Vela tibi placidis Alcedo ventilet alis,

Castorque & Pollux præsit uterque Rati,

Rideat ipse Pater semel & Neptunus in Anno,

Nec frontem lævem Ruga senilis aret.

Talis & aspiret Zephyri clementia, quali

Concipere Hispanæ sæpè feruntur Equæ

Æole redde Rates, quid gaudia nostra moraris?

Æole redde rates: EN KATHARINA venit!

Post tot Lethales ad Regia Fumera Tædas,

Accensa est demum Tæda, Hymenæe, tua:

Inde Triumphales surgant ad Sidera flammæ,

Pyramidæque suas quæque Platæa struat.

Dan: Danvers, Coll: Trim: Soc:

DOMIDUCEA OXONIENSIS.

Xαῖρ ἀταδυσάμην νῦν, χαῖρε παλίμβροτ' Ἀργῶ,
 Ποταπορῦς, ἄνδρες μαλλὸν χερύσιον ἔνεγκας
 Ὀλβιον εἰς Ἀγγλῶν χερὶν τειπέδαλον ἄρυσεν·
 Ἀμφιπολῦντι θεᾷ, καὶ σφῶν τεραῦσιν Ἀνακταί,
 Ἀμφιπολῦντι θεᾷ, φίλον ἔνομα θῆκεν ἐχθρῇ·
 Πρῶτ' οὔμηνε θέπε καθαῖναν ἀργυρόπιζαν,
 Κύπεις μὲν γλυκυμηνίδα, καὶ λευκώλερον Ἥρα,
 (Ὅττι βροτοῖσι φέροι μία φῶς) εὐδοδάκτυλον Ἥως·
 Ἀγλαὰ δῶκε δόκον, Τηδὺς πᾶν Ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Ἀμβροσίον φέρε πτόλον, ὃν οἱ σάλαι ἔχουσ' Ἀθήνα,
 Κροτὶ ἱμάνισα Πάφον τε Κύπριν, τόνδ' Ὀυρανὸν Ἥρα,
 Οὐρανὸν ἀστερόεντα θεῶν δρόνον αἰὲν ἐόντων.
 Ἔμπορε πᾶν δρόμοιο πολυπλάγκτοιο, καλεῖσθαι
 εἰς ὄχρῳσιν ἀλήμειθ', ἀπρυγῶν τ' ἐπὶ πόντον·
 Ἰνδία ἀμφοτέρω πῶπι πατρίδα ἔπλεον αἶαν·
 Ἀγγλία κῶλσφ' ἔχει τὰ ἔφα ἀρώματα, δίνδριμα
 καὶ λίβανον λείκει, καὶ μύρραν σάζει ἀπαντα·
 Ρεῖ πάγ' ὅσ' ὀσμύσιν, ποταμῶν γάμ' ἐς εἶς ἔστι,
 Χρύσα κωανήρτε ρέεθρα μιμνυμένα σύμφη·

The: Mædon, Aul: Cern: in Art. Bacchal.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Quod tua non jaſtet cõnubia Gallia, quod non
Proliferos celebrent annua vora toros,
Quod neque paruerit montana Sabaudia, nũpta:
Nec Ducis Eugenii noveris alma finus,
Debemus ſuperis: ſacræ cortyna Sibyllæ
Alterius, CAROLO quam dedit, eſſe negat.

Guli: Roane, è Novo Coll: Scho:

ADreditum CAROLI renovata eſt Angliã læta,
Induit & vitam pæne ſepulta novam:
Adventu, Regina, tuo viſtura reſurgit,
Tanquam indulgentis ſenſerit ora Dex:
Inſultat Thameſis: ditatus pondere tanto,
Gaudia vel ſaltu jaſtat opima ratis.
Neptunum, hæc viſa, furtivus corripit ignis,
Nec flammas toto diluit ipſe mari.
Ambitioſe, peris fruſtra cõnubia tanta,
Sola eſt hæc noſtro digna marita Jove.

Ric: Aldworth, è Coll: S. Joan: Bapt.

Generoſ.

Qua nova de Calis virgo delabitur ! orta
 Rurfus Diva mari quæ Cytherea venit !
 Dentur Thura Deæ, Myrthaque altaria fument ;
 Albion hæc est, Infula nostra Cyprus.
 Ergone (vel tanto digniffima fponfa Marito !)
 Mens fuit ad CAROLI fic properare thorum !
 Pectoris ufque adeo caftus tibi ferbuit ignis,
 Mersus ut in gelidis, cedere nolit, aquis ?
 Veftra quidem inftabilem fixit constantia pontum ;
 Tethys virtutes eft imitara tuas.
 Reginz ad faciem totus componitur æther ;
 Mitis fub placida mole quievit aqua.
 Immotus formam mirando, Tridentifer hæfit,
 Dans Tri-coroniferæ per fua Regna viam.
 Incolumem fratres Helenæ voluere Sororis
 Æmulam, & auxilium fidus utrumque dedit.
 Remigio alarum direxit vela Cupido ;
 Prætulit & Remis Diva Erycina faces.
 Pulchra, fed invitò, fic oliam Europæ calentis
 In Jovis amplexus per freta vefta fuit.
 Per freta, fponde tamen, nunc ad connubia cafti
 Numinis Europâ pulchrior (ecce !) venit.
 Sic CAROLI thalamos confcendere digna fuiffi
 Unica, fic thalamos unus & ille tuos.

Tho. Bayly, E Coll. Magd:

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Hispana auriferis rediit cum classis ab Indis,
Hæsit & Hesperio lassâ carina solo:

Gaditana gravi sonuerunt littora plausu,

Et fremuit toto nautica turba mari.

Interea vehitur fulum *KATHARINA* per aquor

Tergemina arctoo cardine regna petens.

Quam Britonum longe pubes generosa salutat,

Deducens votis lintea plena suis.

Hæc super; æquoreis sese Theris extulit undis,

Verbaque fatidica talia voce dedit.

Angla mihi potior gens est, meritoque triumphat,

Accipit illa aurum terra, sed ista Deam.

Beri: Asburnham, ex Ade Christi.

Superioris ordinis Comment:

Hæc ænus ætis hyems; propriis Te claudit in oris
Nec valere Viri, Vota precesque Tui.

Quin tandem propera: Tibi nulla timenda procella est,

Regia, per fluctus sed via tuta patet.

Si Phæbum obscurant, cum Tempestate Tenebræ,

Aspectu poteris, Tu populisse Tuo.

Et

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Et si prægrati, se colligat æquoris, unda,
Sæviat inque rates officiosa Tuas.
Parce tamen, Regina, metu ; vis irrita Venti
Et maris est, navem cùm tueatur onus.

Rad. Trumbull. A. B. ex Ade Christi.

O Cuius felix volitet Carina,
Vela tendantur melioris auræ
Flatu, & aspiret, (*KATHARINA*) cœptis,
mitior Euræ.

Asperos fluctus revocet profundum,
Discat à Vestrâ facie Serenum,
Nec sit hic major, Tibi, quàm sit ille
Pectoris æstus.

Piscium cingant hilares Coronæ,
Saltibus Lætis trepident, potenti
Nuptias Regi celebres Choræis
pronuba turba.

Vosque, Delphines, quibus esse curæ
Res solent Nostræ, faciles adeste
Nunc *φιλανθρωπία* iterum merentes

Piscis honorem.

Nauta

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Nauta jam dimitte rati, speique
Anchoram Nostræ, populique votis
Quæ diù præsens fuerat, videndam
da KATHARINAM.

Jam satis navem pelagus retardat,
Nauseâ tandem picis, & rudentum
Libera hanc, & Nostra loces eodem
Gaudia portu.

En sinus pandit Rêgio Britannia,
Ambiens vestrum (KATHARINA) pondus,
Et suos, ne quid metuas, Britannus
Incola pandit.

Nullus hic ultra Locus est dolori ;
O Caput felix CAROLI, secundo
Cui coronato, hæc veniente sponsa,
Contigit esse !

Tho. Coxæ. Ed. Christi.
Comment.

DOMIDUCA OOXONIENSIS.

Cessent Cantabrics fastus, Tartessia tellu S
Auspiciis Britonum Regi sociata triumphat T;
Terra reviviscit, dudum depressa furor E
Hispani solo domuit qui pectora put U,
Et tandem *Alphonsum* patriâ dominatur in aul A.
Regna pari Anglorum fato vastata, fatemu R;
Iam sumus ambo pares; cur non cōcordia crescat T?
Nexaque conjunctim faciant sponsalia Regn A
Anglica Lusitanis: *Dixit s'Va noMina fæCLit.*

Rich. Parsons Nov. Coll. Soc.
& *Jurista.*

Δεῦτε θεοὶ παῖδες ἐρεῖνετε ὅξυ κίλδσμα
Μηδίοι' ἐν σήλῃσι παρ' ἐχέτωρτα θάλασσα
Νηχεύουσι δὲ πέραν ὑδὸν πέσμα γήιοιο.
Σφειδέτε σκιρτήσαντες ἅπ' ἀρία ἰώτα θαλάσσης
Σκίρτησαι δὲ καὶ αὐτὴ ὕψαι, γέμων ὡς ἐρεβὸν
Οὐδ' ἐν ἐπιπλάζῳτος ἐάν λείπωσιν αἰῆται
Ἀλλὰ γὰρ οἰδύσεσιν ὑπ' αὐτῇ ἰστία πύφω
Ἡὲ πᾶν' ἡμετέρων βαλιτάων πνεῦμα πηπάων.

Δεῦρ'

DOMIDUGA OXONIENSIS.

Δῶρ ἴδι Νυμφῶν χαρίεσσα δμήγυρις, Τμῶν

Ἡμῶν ἴδι Νυμφῶν χαρίεσσα δμήγυρις, Τμῶν
Κύμασι δεινότητεσσιν ἀμύνητε, μὴ δὲ τι Κόρην
"Τδευτος εἰς ἄλα βάλλοι", ἴδ' εἰς ἄλα δόκρυος Ἡμᾶς.

Ἰχθυες ἀγρομήνοί γε θαλασσοπόρους Τμῶν
Καλὰ χορεύουσιν, καὶ ἱμερόεσσιν ἀοιδῶν
Σειρήνες μέλψουσιν, ἴδων δὲ τις εὐχάεα Κόρην
Φαῖη φουρμύνη ἀλδὲ ἄλλην Κόρινθον ἀνίσταται

Τῆς μὲν ποταπόρους Ἀγγλῶν ὅπῃ νῆας ἴσους,
Οὐ δὲ ἐλόμενον παρ' Ἑλλήσποντον ἰκίδου,
Μὴ τρομήεις πλῆθες βορέν ὅπῃ ἱερματῶν ἀνύσας,
Σπινδομήνοισι ἀναφαίνει Ἰλαδὲ Καρόλιν Ἀσπὴ
Καρόλιν ἀμφοτέρωθεν θοῶν δι' ὅσον νῆα ἔπειτα
Αργυρεὺν χρυσῶν ἀπαράσφιστον ἀγαλμα,
Ὅσον ὑπερβαίνει μόνον ἀγλαΐησιν ἀνίσταται,
Τὴν δὲ ἴδ' ἡμῶν ἴδι Νυμφῶν χαρίεσσα δμήγυρις, Τμῶν
Νῆα γε σὴν μετ' ἀέθλα ἄγεις εἰς δμήγυριν ἄσπρον.

Καὶ θεῶν ἀρετῆς γε φίλης καὶ κάλλος ἄθλοισι
Σεῖο Πρωτῆς, ἡ γὰρ ἀφ' ὧν, καὶ πᾶσι τῶν Ἰσθμίων
Οὐ πᾶσι ἀνίσταται (πᾶσι πᾶσι χρυσὸς Ἀγλαΐη)
Τῆς δὲ φρενὸς πᾶσι τῶν, νοδὲ εἰδὲς κάλλος ἄσπρον
Ὡς σμικρὰ προῖξ ὅτι μετὰ ἔθελον, τὴν [Καθαρίαν]
Ἀγγλῶν μὲν βασιλῆς ὅμῃ Νύμφη γε ἀφ' ὧν.

B. Woodrofe A. P. ex Ed. Christ.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Adeste Lusus, & Charitum sales :
Huc insequantur cum lepidis Jocis
Festæ Napæarum Catervæ,
Naiadum, Dryadumq; Turmæ.
Montis Bicornis Culmina perdiu
Neglecta sacris Aonidum Choris
Lætis coronemus Triumphis,
Seposita stimulante Curâ.
Tandem jugales condecorant Faces
Regale Sceptrum Luminibus novis ,
Amoris & flammâ coruscans
Irradiat Diadema Teda.
Donnam Voluptas Blanda Cupidinis
Perstringit , ipsam quæ rigidi neque
Matrem Catonis, nec severi
Dedecuit Solum Tonantis.
Hanc si rubentem Purpureis genis,
Hanc Albicantem si niveis Rosis,
Gemmisq; Hydaspæis coruscant
Viderat Hippomenes Amator
Non insolentem Fraude Viraginem
Temâsset, ipsam non Helenam Paris,
Undas nec infidas Leander,
Gnosida nec Semeleius Heros,

Flagrabit

DOMIDUCA OXONIENSIS.

flagrabit Io Gloria *CAROLI*

Sensura tandem funereos rogos

Flagrante flammis Universo :

Orbis erit *CAROLI* Sepulchrum.

Nunc hospitalis cum Tenedo Claros,

Delosq; Musis dat requiem sacris.

Sub *CAROLI* sensere Sceptris

Templa Deos Pataræ faventes.

En ergo Pimplam, Pegafidas Lacus,

Cyrreæ Sceptris Sceptra Tuis simul

Subdunt Camaræ concinentes

Augurio meliore Versus.

Exæstuentes, Maxime *CAROLE*,

Dio Poetæ Nos Tibi Nectare,

Phœboq; ferventi Calentes

Perpetuam bibimus Salutem.

Sam. Conduis A. B. C. I. C.

Qui poterat patriis caruisse penatibus exul,
 Dum bibit ignotas mobilis hospes aquas ;
 Totus ut in vestris KATHARINA amplexibus hæret ?
 Post reditum, nisi tu veneris, exul erit.
 Non Helenam voco te, lites tulit illa facesque ;
 Tu pacem fatu nobiliore paris.
 Non venus es, quamvis medio sis nata profundo
 Nimirum nævis, quos habet illa, cares.
 Austriacos moveat fastus, tua tæda, minasque,
 Tæda vel invidiam digna movere Jovi ;
 Præ te Sordescent quascunque habet India dotes,
 His impar thalamis Austria tota fuit.

Constant Jessop. é Coll. Wadh.

Quis rubor occiduo radians à cardine cœli,
 Promissum roseo purpurat igne diem ?
 Qualis puniceo surgens Aurora cubili ;
 Dulce, verecundum spargit ab ore jubar.
 Fallor ? an effætz Theridis pertæsus amorum,
 Adverso Titan tramite flexit equos ?

Numen

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Numen majus adest, qui lætior æthere ludir,
Agnosco, tuus est hic KATHARINA rubor.
Vindictæ & totam per me licet India solem;
Invexit nobis hesperus ipse diem.

Johannes Packington. ex Æde Christi.
Eq: aur: filius.

ANdromeden alii spectent, claramque Coronam,
Hæque micant nautis sydera fausta, polo.
Neptunum & ventos ridet KATHARINA superbos,
Judicium dubiæ nec rogat esse viæ.
Nec mirum, Herculeum sic transit tata profundum,
Scilicet in portu navigat illa suo.

N. Onely, A. B:
ex Æde Christi.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

JAm tandem tristi succedit gravior hora,
Gessit & ad latos Musa redire modos.
Fas intermissas iterum renovare choreas,
Et placet argutâ Tibia pûlsa manu.
En ut pacatum reddit Deus æquoris altum,
Orta marique suas Cypria sternit aquas.
Inclyta Reginam revehit prætoria puppis
Quam magis inclusum nobilitavit onus.
Non nunc infestis Iber est metuendus in Armis,
Atque redit populis consociata quies.
Non jam divisa est toto orbe Britannia, gentes
Cum varias uno fœdere nectit Hymen.
Terræ aliæ extremo junguntur limite, Princeps,
Juncta Animis patriæ est Anglica Terra Tux.

*Edvardus Littleton Baronetti filius natu
maximus ex Ade Christi.
Generosus Commenfalis.*

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Q Uæ Lusitanis lux grata, & grata Britannis
Imperia & Reges alligat una duos:
Surgit purpureo multum præcinctæ rubore,
Et blandum rutilo spargit ab axe jubar.
At non Phœbeæ fuerant hi lampadis ignes,
Auroræ croceus nec fuit iste color.
Casta suos cælo dederat KATHARINA rubores,
Et venit a CAROLI fronte serena dies.
Juno maritales hinc sumit pronuba flammæ,
Inde legit teneras & Cytheræ Rosas.
Pone modum lucro, civis, nec mercibus ultra
Æquora mutandis lassæ carina petat.
Securus cesses, cum jam tua littora tangat
Indorum quodcunque alter & alter habet.
Quas mare diffusis Gazas determinat ulnis,
Illas orta mari porrigit alma Venus;
Et pro Pæoli spoliis suffecerit hospes
Quæ venit Hesperio fœmina missa Tago.

Steph. Philips, C. An. Nat. Soc.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

ECce sibi charum venit viiura Leandrum
Hero : pacificum transnatat ecce Mare.

Et Phœbus Lunæ conjungitur, haud tamen inde

Orta est Eclipsis, sed duplicata dies:

Luminis en reparant defectum Numina nostri :

CAROLI & in plaustrum jam nova stella redit.

Sydera cælestem referunt nunc aulica lucem :

Stellatâ in Camerâ jam nova stella micat.

Jungitur en Regis nostri nova gemma Coronæ ;

CAROLI in amplexus & KATHARINA venit.

Luceat hic Phœbus, sit & hæc quoque splendida Phœbe:

Hæc munus noctu perficit, ille die.

G. G. A. B. Coll. Exon. Soc:

Quam vehis ô formosa ratis ? quam candidus Æther
Tam placido colit aspectu ? quo concita torques.

Carbasa ? cui Divum famulatur lenior Auster ?

En dea quæ sedit celsis pulcherrima transtris

Navigat orbis amor nostri, descendit in æquor:

Mundi delictum & fragili committitur alno.

Sed

DOMIDUCA OXONIENSIS:

Sed temne infidias infensaue pectora Divum
CAROLE ! dum longas vehitur tua flamma per undas,
Te metuit Nereus, tibi consulat Amphitrite.
O domitor Ponti, tumidarum Rector Aquarum,
Sterne minas Pelagi, Ventorum murmura placa !
Dum pretiosa ratis felicia littora tangat,
Reddat onus cupido puppis dum celsa Marito,
Æquato vis nulla levet de marmore fluctus.
Lene quid at medios intersonet aura Rudentes,
Aura levem Dominæ tantum laturo soporem,
Somniaque alludant venturo blanda Triumpho.

Tu mihi jam KATHARINA dea es ! Tu maxima numen
Auspiciis intende novis ! dum carmine laudes
Aggredior Regina tuas ! te diva canentem
Crudeles, formosa, feræ silvæque sequentur
Flexanimes, tellusque novum mirabitur Orpheus.

Sed neque virtutum quali stipere caterva
Dicere fert animus, siue interdixit Apollo.
Divitias natura suas concessit in unum,
Quæque habuit tibi cuncta dedit, nec gloria formæ
Designanda rosis tua vel candore nivali est.
Concessere Rosæ, traxit nix victa Ruborem.
His fuscus mixtusque color, verissimus uni
Candor inest, KATHARINA, tibi qui purior aurâ,

DOMIDUEA OXONIENSIS

Tellurem beat & formæ cælestis imago est.
Sic cædunt niveis vaccinia lapsa ligustris,
Sidera sic præ se contemnit Lucifer, ipsa
Sic circumfusas velox Diætynna sorores
Illecta è scopulo properantis murmure lymphæ
Membraque præcipiti defessa labore revelans.

O CATHARINA utriusque soli lux proxima cælo
Progenies ! ô Diva potens divosque datura !
Huc ades imperio mundi dignissima disce
Parta pace frui qua nullus miles in armis
Concrepat, aut demens aures Fanaticus urit.
Regis amor plebisque tuæ, spes altera Regni
Invchere ô precibusque tuis & debita voris
Sceptra tenè veneranda ! tibi se CAROLUS uni
Obtulit, en digni tandem fit sponsor Olympus
Connubii afflictoque parem debere fatetur.
Non etenim thalamo tantum at junctissima fato
Et paribus vexata malis fortissima tangis
Pectora & in Regis jactati amplexibus hæres.
Haud aliter focii miles qui fidus adhæsit
Dilecto lateri, nullisque recessit in armis;
Gaudet ovans viso, cupidâque amplectitur ulnâ,
Et commune adeunt æquatâ sorte periculum.
Te non Durus Iber non inclementia belli
Non Regni labentis opes fregere, sed illæ

Femineæ

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Femineæ quamvis & ineptæ ad prælia vires
In partes traxere deum, diffideret armis
Cum gens tota suis tibi se sociavit Olympus.
Attonitum gemituque & fletibus ejicis hostem.
Proque tibi sunt ense preces, atque illius arma
In clypeo cujus sanantia vulnera gestat
Gens tua, quæ tutos præstant à quolibet hoste.
Quo tibi nunc Hispane minæ? quo maxima Regna?
Et nunquam vestro decedens limite Titan?
Si circumfuso jungat se fusca Britanno
Africa? (vel si jam malit KATHARINA dici)
Si vis adjecto succenditur Anglica Mauro,
India non auro vincet, nec Bilbilis armis.
Neve iterum infensos animos ut Belga laceſſat
Aut amor imperii, vel dira impellat Erinnyſ
Ilicet attonitus toto leget advena Ponto
Fragmina & extantes miſerebitur æquore malos.
Cedite diis populi! certum eſt ſic volvere parcas
Naſcatur totum ut ſoboles celebranda per orbem,
Et par imperio mundi date thura, roſasque
Spargite, contingent noſtros hæc ſacra nepotes.
Nam te feſtus Hymen referet KATHARINA quotannis
Et tibi pendebunt nullo non limine ſerta!

Dav. Whitford. A. M. ex Æde Chriſti.

HAstenus, ut decuit, curis gravioribus ignis
 Concessit lepidus, seque Aulæ à limine magnæ
 Imbellis subduxit Amor (quid namque gravata
 Mole isthac levibus tentaret pectora telis ?)
 Et nondum benè pacatas Cythereia, quamvis
 Marti chara suo, cavet contingere sedes.
 At cum sollicitam posuisset Regia frontem,
 Incertus sensim Gentisque resederat æstus,
 Et tua cœperunt, CÆSAR, mitescere corda ;
 Tum puerum juber Idalium Dea Cypria, pietæ
 Ut perlustret onus pharetræ, legat inde sagittam
 Notam perculsi Jovis olim & vulnere Divum.
 Jussa agit ; & molles *KATHARINÆ* ab imagine flam-
 (Non pleno quando orbe nites tua talis imago (mas
 Phœbe, haud sic quicquam divina Phidias arte,
 Mentoreæ nil tale manus formare valebant,
 Nec Venerem Coüs talem deduxit Apelles
 Natales medio linquentem corpore spumas.)
 Hinc molles captat flammæ, queis cingit acutum
 Accendens telum, & *CÆROLI* dimittit in artus ;
 Cui tota in sanctos mox læta abiêre calores
 Pectora, non tales quibus intepuere medullæ
 Attonitæ ignavi vulgi, aut plebeia corda :—

Musa

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Musa tace ; nec enim flammæ cecinisse Deorum

Fas vari est quem non Entheus ignis agit.

N. Horsman, A. M. C. C. Sec.

Quæ nova successit nobis Dea, Splendida vultu !
Ut Sol demersus clariùs exit Aquis.

Non poterant Undæ talem corrumpere Formam ;

Incubat atra Salo Nox, nitet Illa magis.

Jam frustra variis decorantur limina festis,

Et frustra picta est Veris honore via :

Officiosa nimis sunt vulgi gaudia ; quærat

Veris opes vultu (Regia nupta) tuo.

Florea fersa cadunt ; Pallet Rosa conscia culpæ,

Quod vestro majus fulserit ore Decus.

Rex stupuit tantæ succensus lumine formæ :

Visa rapis, vulnus quæ modò picta dabas.

Ille olim Hispanos exul contempserat Æstus ;

Nunc juvat Hispano dulcius igne mori.

*Thomas Cusler Armiger, superioris
ordinis Commendalis
ex A. de Christi.*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Conspexit *CAROLUS* quas aut Germania Nymphas
Prædicat, aut venerum Gallia dives alit ;
Conspexit quas Belga stupet, quas jactat Iberus ;
At nusquam aspectæ raptus Amore deæ.
Una fuit *CAROLUS* quam non conspexerat exul,
Virgo Bragantiæ Pompa decorque domûs ;
Hanc amat ; æthereo nimirum percitus igne ;
Est Hominum, Sensu ; Mente probare, Dei est.

Rob. Grove, A. M. Coll. Nov. Soc.

Anglicum cum Viva Deum pictura procata est
Lusiadis, sensitque novum Rex *CAROLUS* arcum,
Regia longinquis caluerunt viscera tædis,
Et nuper visæ pepigit connubia Cetræ.
Non ita Pygmalion Tabulam miratus Amator
Sensit Acidaliæ fragrantia tela pharetræ,
Non tam Lædeum thalamus devinxit Olorem,
Nata nec Acrisii, nec tam Cadmeia proles
Fulmineo pluvioque Jovi placuere, nec illa,

Quam

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Quam Cretam advexit fraterna per æquora Taurus ;

Quam Cytherea suo Britoni placitura Gradivo est.

Ille suam junxit sociali fœdere Thulen

Gadibus, Hesperios æstus Aquilone gelavit,

Arctosque suo liquefecit sole pruinas.

Qui postquam ventos emisit ab utre secundos,

Immensum stravit numerofo remige Pontum,

Supposuitque rotis solidum viêtricibus æquor.

Jam venias, KATHARINA, tuis terræque Viroque

Charior, En sudant undantes nectare Cygri,

Dum roseo temone vehunt trans æquora matrem

Æquoream, Venerenque sui comitantur Amores.

Te, Geminis dilecta deis, complexus Apollo

Lustret ut Angliacas, Delphis cessantibus, oras

Cæruleam rupit Zonam, Brumamque senilem

Phryxæo fixit cornu, dum Tethys in undis

Spumam agit, & querulo viduata cubilia planctu,

Sollicitosque toros, amissaque brachia luget.

Diva, tuis tantum superest affigere ceras

Votivas genibus, contemptâ Cypridis arâ,

Te facimus, KATHARINA, deum, cœloque locamus.

(a: Champion, Nov. Col. Schol.

DOMIDUEA OXONIENSIS.

A Rgoꝝ fileat puppis miracula mendax
Græcia, furtivæ & gaudia Pelliculæ;
Quum veniet CAROLO Lusitanis sponsa marito,
Auratâ ventiet ditior una Rati:
Sic Tartessiacis undis hâc affluit aurum,
Sed magis aurato est aurea sponsa Tago.

*Tho. Bickley. Socio-Com:
è Coll. Æv. Nas.*

Virgineas colimus quid cœlebs turba Camænas?
Pronuba nos steriles non sinit esse Venus.
Una dabit calamum mihi blanda Cupidinis ala:
Ut quò non poruit serpere, musa volet.
Pontus erit nobis instar Parnassidos undæ;
Nam mare dat, properat dum KATHARINA, sales.
Quæ tecum nata est cœlo gaudente, jugales
Tædas accendit, CAROLE, stella tuas.
Si tua tam clarum pariant cunabula fidus,
Ornabit thalamum plurima stella tuum.
Regia vos cinget proles stellante coronâ:
Alba aula in terris Læteus Orbis erit.

Ed. Page, C. Joan. Soc:

DOMIDUGA OXONIENSIS.

A Ngliā solenni Maium celebrabit honore,
Quem propriè Mensem, CAROLE, dice tuum.
Aprilis Paphii sacer olim Numinis Aræ,
Quem pariter Mensem, dic, KATHARINA, tuum :
Qui simul Idaliæ cingantur stemmate myrti,
Regius Angligenis sed modo Majus erit.
Non rapidis Venerem Neptunus terruit undis,
Tam pulchrum gratus quippe recepit onus.
Turbidus immites nec ventos Æolus efflat,
Pulmones rupit qui modò penè suos.
Nec dubio sulcat classis nunc æquora cursu,
Dum celeres Triton dirigit ipse rates.
Reginam læti fluctus quoque ferre triumphant,
Et nutu clari navigat illa poli.
Brutigenum fulvis rutescat littus arenis,
Aurifer in Thamesin dum fluit ipse Tagus.
Regis ad invito quæ Sole Genethlia luxit,
Annuat augusto jam quoque Stella toro.
Jam Venus Angliaci splendescit Solis ad ortum,
Quos unâ ut Geminos hinc venerare domo.

Jos. Guillem. A. M. Coll. Æn. Nat. Soc.

IO Triumphe, festus audiat dies,
 Pareſque terra portet, & torus faces,
 Faces, cadentem luce quæ reparent diem.
 Nuper eruentas miſcuit Mavors manus,
 Deditque bello teſſeram Tridentifer,
 Tritone Clafſicum ſonante, nunc tamen
 Arundo fit calamus, nitrumque foetidum,
 Evanuit demum in ſales Poeticos.
 Nec aliter uſque pulvis ac Academicus
 Perinde ſuſcitatur; una ſic Dea
 Hac geſtat enſem mox, & hac togam manu.
 Quid inſolentes grandis Hiſpani minas,
 Aut præferocem plurimis horreſcimus
 Turcam triumphis, Perſicaſve acinaces?
 Luſitanus Angliſ nubit, & Maurus Niger,
 Quo Luna multam Turcica Eclipſin ferat.
 Jam terra rurfum noſtra dicatur ſuis
 Vel foeminis Paradifus, olim aliis fuit.

Chriſto. Miſſul. A. B. Nov. Coll. Sor.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Magna Deum proles, superisque parentibus orbe!
Europæ attingens cognato sanguine Divos
Majores, (nec enim cretus de plebe deorum es)
CAROLE gratamur redas luxisse jugales
Funeris ante faces, quodque igne Cupidinis ardes,
Non Vespæ, & vivâ lucent præcordia flammâ;
Consortemque tori quod ducis, non petis armis:
(Ut quondam sponfas rapuit Mavortia turba)
Tenderet impavidus cum Castra Thalassio, victa
Fœmina quum spoliū fuerat, quum sarcina belli.
Ut Paris Idæa subvexit Pergama classe
Tyndaridem, quæ præda magis quam sponsa vocetur.
Jupiter ut quondam stygias qui temperat umbras,
Persephonen rapuit, spatians dum vallibus Ennæ
Colligit hinc violas, hinc summa papavera carpit.
Fausa magis lux illa fuit, qua jungere dexteras,
Et sociare manus decrevit Regia Biga:
Casta magis nox illa fuit, suffusa pudore
Qua *KATHARINA* torum passa est, & virgo remansit,
Concubuitque viro Regina intacta: puellam
Virginitate frui fecit Medioxumus ensis.
CAROLE ! vester Hymen fluvios gentesq; maritat,

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Aurifluumque Tagum jungit cum Thamisis undis
 Connubio: Minium Trentæ Duriumque Sabrinæ
 Sponsat; Conjugio nectuntur Vertones Anglis;
 Manibus & Bruti cingunt Olisipponis arces.

Pronubus hic vester binas conjungit arenas
 Annulus, abscissas per tot divortia Ponti;
 Ut Xerxis classis Sestum commisit Abydo.
 Una tenet terras, quas Parrhæsis urbs gubernat,
 Copula, quasque videt se tingens Hesperus undis.
 Occidua mundi stellæ, septemque Triones,
 Quæque polo distant, & quæ prius axe remoto
 Astra fuere, uno palæ clauduntur in orbe.

Sic Cestus *CATHARINA* tuus fit fascia cœli:

Et dorata globo es, quæ Regi sydera donas:

Sic Thetidem superas, (ut Peleo *CAROLUS* anteit)

Quæ pro dote tulit conchas Algamque marinam.

Par Regale prius, sed (postquam vincla sacerdos
 Sacra dedit, iustoque ligavit compede dextras)

Estis sancta Monas, Regale numisma (duobus
 Vultibus impressum quamvis) tamen una moneta:

Cecropis Ancipitis, Janive bifrontis imago.

* Sic quæ dispanxæ surgebant, quæque bisulcæ,

Flammæ, cum convexa petant fastigia cœli,

Intexunt Hymenæo ignes, & cuspidè jungunt.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Par superis charum! (quæls cælum militat, inde
Comprimit hic angues, hinc ferrum stringit Orion
Exercete pias lites, imiteris Amorem (pendas.
CAROLE dum Gracchi *dum tu (*CATHARINA*) re-
Annorum stragem, quam fecit *CAROLUS*, Annis **Val. Max. l.*
Dum tu compenses propriis (Alceſtidis inſtar.) 4. c. 6.
Admeti hæc auſa eſt perferre vicaria mortem,
Reppulit & proprio capularis fata mariti.
Sic cum vixiſti, cœlo donabere, fulſit
Arſinoes cincinnus ubi, *CATHARINA* micabis.
CAROLUS accedet qui proxima plauſtra Bootis
Scandet, ut in cœlis ſtellarum biga micarer.
Et Conjuncta Duas ſocios ibi miſceat ignes.

Job. Fitzwilliam A. M. Coll. Magd.

ÆOlus infeſtis verſat minus æra ventis,
Nereus inſurgit, Te veniente, minus.
Mutua ſic ineunt (en!) ipſi fœdera Divi,
Munera Regiſſæ reddere grata ſux.
Sî didicere tibi Divi ſervire beatæ,
Quis nollet tantæ ſceptra ſubire Dex?

Rolandus Langbarne.

DOMIDUCA OXONTIENSIS

Aspicis ut pontus Boreâ Zephyroque tumescat?
Nimirum tantum ferre superbit onus.

Tu facis auriferum veheris quodcunque per æquor,
Incipit Oceanus grandior esse Tagus.

Una vetas Argô fieret ne fabula, vellus
Invehit in nostros læta carina sinus.

Cæsar ab extremis venit regionibus, oras
Lustrare Angliacas; Cæsare major ades.

Quos nec vidisses, vincis regina Britannos,
Atque, ut in amplexus, sub juga vestra ruunt.

Tandem reliquias lachrymarum abstergit, opacis
Emergitque undis Insula sacra tibi.

Rex olim vario peragravit tramite mundum,
Nunc Orbem fuerit visus habere domi.

Proclamant cæli CAROLUM, Anglia tota *Statorem*,
Tuque *Jovem* facies numine, Diva, tuo.

*J. Glynn. Ex Æde Christi
Superioris Ordinis Com:*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

URbis Ulyssæa properans KATHARINA propago,
Ad Trojam cursum dirigit (ecce!) novam.
Sed secum solos fert illa Cupidinis ignes,
Non antiqua quibus diruta Troja fuit.
Æternosque lares spondet, verat illa ruinam,
Tutantes Genios dum paritura venit :
Ceu veteri Trojæ quos sustulit urbis Ulysses
Conditor, hos tandem redderet illa nova.
Virgine cum Sacra nubet CAROLO India dives,
Atque jugum fervens Africa læta feret.
Sic Tagus est Themēsi conjunctus, & illius aurum
Istius venâ divite tingit aquas.
Flos Veneris CAROLI KATHARINA virescat in horto,
Atque ejus duplici sit Rosa juncta Rosa.
Juno parit Martem contacto ex flore, secundum
Contacto ex CAROLO jam KATHARINA dabit.

Rich: White, A. M. Coll. D. Jo. Bapt. Soc.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

SEntit onus, placidisque rares amplectitur ulnis
Neptunus Regina tuas, gaudetque tulisse

Te gremio, formamque tuam advexisse Britannis.

Quam Venerem peperisse magis ; Confinia quondam

Rupit, & abscissos interluit æquore Gallos

Junxit at æterno jam nobis æquior orbem

Fœdere, & admovit Gangemque Tagumque Britannis,

Jamque Deus qui sceptræ tui veneranda Mariti

Plus timer infani quam vincla & verbera Xerxis,

Quamvis invidet terris ; properare Carinas

Cogit, & invitus tardas nimis increpat undas.

Atque licet retinere sinu te mallet amante,

Non audet violare fidem, Nec conjugis iras

Irritare tui, frater Jovis : Ipse fatetur,

Majorem, & metuit terræque Marisque Monarcham.

En te porrectis, felix KATHARINA, lacertis

Excipit, atque avido magnus Rex pectore stringit,

Testaturque tuæ sit quanta potentia formæ ;

Quæ licet en oculis vastum per inane remota.

(Arte Syracusii simili, quâ lumine solis

Distantes hostis docuit Comburere Classes)

Huc sparsit radios, flammisque per æquora missis

Principis accendit generoso pectus amore.

Et

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Et quem non vivis lustrata Hispania formis,
Sæpius oblato nec Gallica formina vultu
Flexit ; eum pictæ tua vicit imaginis umbra.
O nimium dilecta Deo, tibi contigit uni
Tanto Rege frui, Tu felix conjuge in uno
Nupisti Regi, populo, Cæloque Maritis.

Geo. Castle, Coll: Om. An. Socius.

CERNIS ut effusum populi ruat agmen, ut omnis
Turba suo latus emittat pectore Voces,
Adventante Dea : ducit Thetis ipsa Choreas,
Blandaue festivis allabitur unda carinis.
Miratur Neptunus opes, seque exerit undis,
Ut festinantes vi venti & lenibus auris
Per sua regna rates videat, spolia ampla ferentes,
Divitiis meliora suis, Teque omnibus unam
Congestis majorem opibus, si tollitur unda
Plus nimio, solum est vestro quia lumine gaudet,
Aspectuque frui ; Divina potentia formæ
Provocat undarum cumulos, eademque tumentes
Lenit, ne blandus videatur sævior hoste
Pontus, & hoc nimio tantum metyendus amore.

L

Non

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Non adeo Xerxes contravit puppibus æquor,
 Nec Pelagi arctavit Regem; Tu nempe volentes,
 Compedibus, Regina, tuis mollique catenâ
 Neptunum Carolumque tenes; Dominatur uterque,
 Oceano; Dominis tu Diva potentior ipsis.
 Imperium tibi sponte datum est, commissaque scēptra
 In mentes animosque hominum: Tibi magnus aquarum
 Arbitr, & clauso se subjicit Æolus antro;
 Nec minus est devota tibi Gens nostra, propinquas
 Illa tuas sentit vires, Numenque fatetur;
 Certatim plaudunt venienti læta tuorum
 Corda, suumque tibi fert Anglia munus amorem:
 Antiquos superant ritūs hæc gaudia; Quondam
 Quæ festis fulsere aris, jam pectora flammæ,
 Nostra pares agitant, similique accendimur igne.

Tandem Diva veni, sævum licet æstuet æquor,
 Tutelâ secura tuâ; Si fervida surgant,
 Æquora, si tumidus summum petat æthera Pontus,
 Tu mulcere potes fluctus & ponere ventos:
 Et si velatur tenebrôsâ Cynthia nube,
 Tu tamen usque nires, vultusque benignior astris,
 Dirigit errantes malefido sydere nautas.

Te populus, te regna vocant; Te CAROLUS ambit,
 Quin igitur properes: Nihil obstant cursibus undæ,

Te

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Te nihil impediunt venti, cum prospera voris
Nostris vela tument: Tibi viacla jugalia faustum,
Dant Iter, & Regalis amor defendit ab undis;
Ille suas præstat tutas vel in æquore flammæ.
Nec dubitant Nautæ medios perrumpere fluctus,
Cum jam præfideant geminati navibus ignes.

Gulielmus Trumbul.

LL. B. Coll. O. A. Soc.

Cum nondum visa flagrabas *CAROLE* Diva
Attulit & flammæ Picta Tabella suas:

Risit Amor. Martique ostendens Perfidus arcum

Hiccinne ait fortis *CAROLVS* Ille Tuus?

Hiccinne qui Phœbi flammæ patietur & æstus?

Crede mihi nescit quis fuit Ignis Amor.

Quomodo mox soles & totos Proximus æstus

Ferre potest? Umbram non tulit Ille Dez.

*Tho. Savage. Ex Æde Christi
Superioris Ordinis Com.*

DOMIDUCA OXONIENSIS

SAlve sponsa, Tuis propriis ornata Coronis,
Noster & adjungat CAROLUS ipse suas.
Sic duo commixtis Amplexibus Æquora turgent,
Attingit cœlum sic cumulatus Honos.
Vestra ita dicantur Connubia Mystica Sacra,
Dum Reges Uxor, regnaque sponsa paris.

*Hugo Owen, ex Æde Christi, Baronetti
Filius natu maximus.*

ANnua Dux Venetus fileat connubia ponti
Projecto quoties sua regna paciscitur auro:
Quas habeat Veneres mitto jam querere, sponsa est
Unda, levis, verè tædas exosa jugales.
Depereant alii pontum, tibi serviat uni,
Officiosa suo domino, dum quolibet unda
Deferre optatam properat tibi CAROLE sponsam.
Imperii fines CAROLO non amplius æquor
Ponit, sed toto divisos orbe Britannos
Sacrato reliquis adjunxit fœdere terris;
Scilicet hoc Regi est uxorem ducere, regnis
Ut jungat regna, atque horum connubia fiant.

H. Smith. A. B. ex Æde Christi.

DOMIDUCA OKONIENSIS.

Dic mihi Contractu quid non speremus ab illo,
Qui faustos quos non Invenit, ipse Facit ?
Jam gravis Hispanus, (veluti Gravia omnia) deorsum
Tendit ; & in præfens, quod vereatur habet.
Tædas quas voluit Nobis Deus esse Jugales,
Funereas illi novimus esse Faces.
Gallia, gens summè Calida, & Levis, esse videtur ;
Nec tamen est summum mox habitura Locum.
Non Illos etenim Natos sine semine Flores
Plus satis Edvardi Tertii Origo probar.
Galli igitur vocem nostri haud timuere Leones,
Quin cito Noscetur quilibet Ungue suo.
Interea maneant Rex, & Regina beati,
Et Fœlix prorsus Nox, sit utrisque precor.

Matthæus Finch. Nov. Coll. Soc.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Post Vidua sæcla, post Novercales Dies,
 Quæis absque Teste verus ingemuit dolor,
 Jam, Teste cælo, Teque Genialis Tori
 Conforte CAROLO, video, (vix credens mihi)
 Materna redeant sæcla, Nutrices Dies.
 Non vetera querimus, Aut velut semper malè;
 Invida vocamus Astra, Crudeles Deos,
 (Mendax vetustas ferta Gnossiaca Tace)
 KATHARINA nostra stellulis micat Novem.
 Terrestre Numen, namque vix Hominem sonat,
 O Diva certè! Nubit, & Soli Deo:
 Discede Flammi Unda, nec Veneti sumus,
 Ut sponsonem Maria, sed Dominus Maris
 Ineat jugalem; cujus ad sponsam novam
 Neptunus ipse gestit, ac sternit vada.
 Utque expetito littori impressit pedem,
 Materna Delos, mobilis tellus, stetit;
 Sensitque Numen læta Statricis Dex:
 Præfiscinè utinam possit hæc Geminos simul
 Edere, ut in Ortus semina exurgant suos.
 Nec sola Mater coluit, & Rerum Pater,
 Ecceam! Druina Pronubam pinum feret,

Hederas

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Hederas sequaces, atque Pampineam fidem,
Carminaque Cedro digna, quæ Princeps legat :
Votum superfit mihi, quod Unicum potest,
Tam Regè conjux digna, quam Rex conjuge,
Pares eatis, non erit Votis opus.

Jonath. Cook, Nov. Coll. Schol.

E Reptum Fratremque & solatura sororem
Sponsa Veni, reple Funereamque domum.
Quicquid peccavit Libitina, resarciat Hymen,
Atque trophæa necis bina-refigat amor.
Sit pro fratre puer, sit proque sorore puella,
Sed precor hic densus, sed precor illa frequens.
Vos Mare, vos Zephyri, cito sponsam advertite ferræ
Illa tua est Chloris, sed Venus illa tua est.
Dum Venit, æquoribus pacem præbe Halcyonæ, agris
Mox pacem pariens Halcyone illa dabit.

*Jo. Price. C. S. Joan.
Commensal: Gener.*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

POne animos, placideque alacer transmittre per undas
Depositum Neptune Tuum, sciat æquoris æstus
Jam pelago venisse Deam, fluctusque superbi
Solum ideo audaci feriant jam vertice cœlum
Quod tantam, tantique oneris vexere Carinam.
Dulce melos Syren profert, innoxia Syren;
Nereidum stat turba frequens, junctasque choreas
Læta per æquoreos ducunt jam numina campos:
Sic Rex unda Tibi parer, rectorque profundi
Deponit vacuum, Te sceptrā tenente, Tridentem.
Sic thalamos celebrasse tuos, sic *CAROLE* sponsam
Convenit accepisse Tuam, totumque per orbem
Omne genus decuit tantos sensisse triumphos.
Post pelagi innumeras voces vastique profundi
Vota, vices vult terra suas, & curia plausus
Vendicat, Inque Tuz Theridos (nec in æquoris undis,)
Descendes gremium, nostri sol inclytus orbis,
Nil tamen occasus metues, hinc semper in ortus
Prospiciens invictæ tuos; pergesque quotannis
Plura laboranti miracula prodere mundo.

W. Friend. A. B. ex æde Christi.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

FzLICIA ConnVbia CaroLo Britannico
& Catharina Braganza omnes Angli
optant,

Definat Astrologus Cœli penetrare recessus,
Definat æternas arte aperire domos.
Littera plus certi, numerique scientia pandit ;
Quam legere in libris est, Ptolemæ, tuis.
Quàm bene respondent Votis elementa Britannis,
Explicat Angliacas annus & ipse preces !
Fauſtè ſuccedant thalami feliciter orti ;
Regalesque beet *Terra* Britanna toros.
Sic Regem hic annus, ſic Reginamque ſalutar,
Det Deus, omen idem Secula futura ferant.

J. Rowe. è Coll. Exon.

IAm mare Pacificum : ſaltant Nereides undis,
Et certant ſacrum concelebrare torum.
Quos Cœlum accendit, Mare non extinguet Amores;
Regius in mediis æſtuat ignis aquis.
Sceptrum non aliud novit quam Brachia Sponſæ
Quàm cor non aliud, Rex Diadema gerit.

T. A. Soc: è Coll. de Ball.
M

DOMIDUCA OXONIENSIS.

R Edde Deam, *KATHARINA*, Tuis poscentibus An-
Saltantes peraret læta carina vias. (glis,
Fronne micat cœlum Pulchrâ, pelagusque Serenâ,
Æmulus est æther oris, & unda Tui.
Amplam libravit gemmis Deus æquoris alnum,
Obrulit ex imis quas Tibi largus aquis ;
Ut stabilitâ illo pretioso pondere suppi,
Tutò Tu melius transvehereris onus.
Jam, Regina, Tuis astringimur arctius oris,
Sint licet invisio regna dirempta mari :
Cedunt quippe Tuis regalibus æquora flammis,
Vincit & Oceanum, quo fuit orta, Venus.

T. Acworth. ex Æde Christi. Alumn.

Ὁλβία νῦν σὺς ἐν πάλαι ἐρχομένοιο ἀνακίῳ,
Ἐρχομένης ἀλόχῃ νῦν πολύλοτῳ ἔσθῃ
Πόντῳ μὲν περυφῆται, ἰδὲ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
Ἦγε Ποσειδάων φόρῳ ἀγαλλόμενῳ.
Ἑσπερίαις Βρετανῶν ! μέγα φθίγγεται ἐν ἐνὶ ἄστρον
Ζῆτι ζυγυμένο Κύπρις, ἰὺς τε φανῶ.

Geo. Thomason. A. M. Coll. Regiæ Commens.

DOMIDUEA OXONIENSIS.

Magna Caledonios Princeps visura Britannos
Linguens auriferi regna beata Tagi ;
Quæ Regis soror es, Regemque habitura maritum,
Et tua per longos Stemmata ducis avos ;
Grata pererrato Venias KATHARINA profundo,
Et nobis tantas impigra rumpe moras.
Haud æquum est mansisse diu ! Te Vendicat una
Reginamque ambit Rex populusque suam.

Robertus Foster. Coll. Wadh. Com.

Solve rarem Naclere, moras quo nectitis usque ?
Venti instar gemitus ; Oceanus lachrimæ :
Nec dum clara aderis ? nec avitas deferis oras ?
Nescit & extremum lingua referre vale ?
Instat & urget Amor, sed non æqualis utrinque,
Vos populi, at nos hic Regius urget Amor :
Venit ! Io Littus fulvo nitet undique amictu,
Qualiter aurato Jupiter imbre Deus :
Ver manet æternum, parat & natura coronas,
Dat faciem terræ Flora repentè novam.
Rege coronato tonitrus fulgurque supernè
Testis, at hic fulgur Tu CATHARINA Tibi es.

Rob. Whitehal: M. B. Col. Mert. Soc:

DOMIDICA OXONIENSIS.

In reditum Regis.

AngLia pLaVDe, reDVX ReX, saLVos LV Ce BrItannos
AngLICVs ILLVstrat sol oriente fVos.

In adventum Reginae.

AppVLIt hVC seLIX RegIna, eVge ! ô, Dea sane !
HoC renoVata tibi, hàC LVX DVpLICata fVLt.

Corrige Zodiacum Tycho ; coguntur in Unum
Jam Signum nuper Virgo, Leoque Duo.
Una capit Phœbum, Phœbenque Ecliptica Plenos :
Nec tamen Eclipsin Lumina Plena timent.
Duxerit Oxoniam nostram Lisbona, Conimbram
Londinum, Thamesin Ana, Sabrina Tagum.
Sic jungit Thalamus vel Regna ; nec amplius audit
Albion in Tabulis Insula ; Mundus erit.
Define, Nauta, metûs ; Argô KATHARINA secanti
Oceanum Simul est Dux, Dea, Portus, Onus.
Haud eger, haud Anglus poscit Geniosve, Larefve ;
Una Deum misit Breda, Braganza Deam.

Moses Pengry, A. B. è Coll. Æn. Naf.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Sensit inassuetas circum præcordia flammæ
Inscius, & blandos miratur CAROLUS ignes.
Qui Martis modo fulmen erat, quem bellicus ardor
Juvit, & armatum castrensis & hosticus ignis,
Ipse stupet gaudetque nova caluisse favilla.

At fatis gratetur ovans, innoxius ille est,
Et decuit quem sensit Amor, mollemque Gradvus
Militiæ exercere: sunt & sua prælia paci.

Jam Lusitano de littore regia sponsa
Solvit, ubi Hesperii Titan respirat in undis.
Hanc tibi vel notis cuperes Rex magne periclis,
Exiliisque emere, atque unam perfolvere Divos.
Si Veneris mystæ pandant oracula vates,
Ex simili ut consurgat amor, non dignior unquam
Intravit sacros conjux Augusta penates.
Divum ambo creti magno de sanguine, & æqua
Majestæte pares: pariter dilectæque Divis
Nomina, sorte pares ambo, virtutibus ambo.

Hispanos olim fasces & Sceptra Philippus
Hesperiz, & mundi tenuit confinia Gades.
Unus cognato deerat divisus Ibero
Lusitanus ager: veteres stat ponere fines

Nec

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Nec novus antiquas limes disterneret oras.
 Oppressas astu gentes, direptaque regna
 Criminibus, longum victor possedit in avum,
 Non tulit hoc vindex superum manus. Hispalis omni
 Mox Exuta Tago, partisq; elusa Trophæis.
 Conjurat cælo plebes, & libera solvit
 Colla jugo, nullâque madet victoria cæde,
 Et pater Alphonfus solio confidit avito.

Ingens cura deum : cujus tutela Tonantem
 Res hominum spectare docet : tua *CAROLE* fata
 Poscebant eadem faciles miracula Divos.
 Anglia, fessa malis, fraternâque ebria cæde,
 Visceribus lassis, rabieque exhausta Tyranni,
 Fuderat extremas expiratura querelas.
 Audierant superi : solis adjutus inermis
 Auxiliis Divum, patriæ tu *CAROLE* terræ
 Opportunus ades suspiratusque cadenti.
 Quam bene vos uno socient connubia nexu
 Quos Deus & fatum atque eadem fortuna maritant !

Ergo Augusta veni. Facili famulabitur unda
 Obsequio, & Paphiâ poteris confidere conchâ.
 Utraque par Diva est. Nam tanto pondere læta
 Cæcula dum sulcas, gens ipsa erravit amorum,
 Purpureisque alis velis agitaverat auras.
 Tu cum Neptuni veheris Regina per undas,

Non

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Non Jovis ille suo credet prælata tridenti
Tela, nec astraferam cælis inviderit Argo.
Ne metuas, nova jam constantes possidet undas
Atque insueta fides, animos posuere procellæ,
Æquatumque tenet dominæ reverentia Pontum.
Diva veni. nescis quàm te gens anxia poscat,
Quàm tua vel sponsum viduet mora: CAROLUS instat,
Ille, Noti si forte levi surgente susurro,
Flamina sollicitâ metuens captaverit aure,
Et montes maris & ratibus minitancia saxa
Concipit, & syrtes augur timor; Ipsaque Major
Tempestas animi & superant suspiria ventos.

Jam populi vox una, Venit. jam littora circum
It clamor cælo, & nomen revolubilis Echo
Ingeminat, plaususque suos & saxa Loquuntur.
Conserti longo pendent examine cives,
Stipanturque viæ; accelerat cum Virgine mater,
Et properi juvenes, & jam non tarda senectus.
Nec satis est superâsse salum, dum compita fluctus
Cernis habere suos, cupidâque undantia plebe.
Excessit fors nostra preces. KATHARINA videris
Et melior famâ, & voto formosior omni.
Ecce tuis radiis Maii debentur honores
Quâ graderis crevere rosæ. jam compita circum

Ignem

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Ignem triumphali, & tædis majoribus ardent.

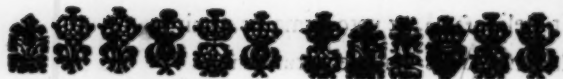
Curia jam plausu resonat festique Hymenæis,

Teque moræ impatiens cupidus amplectitur ulnis

CAROLUS, & multâ præcinctus tempora Myrto

Nec sit Reginae pariter Sponsæque coronam.

Philippus Fell. A. M. Coll. O. A.

Upon the Queens Landing.

SEE what new Pomp attends the Royal Bride,
 Who, all her Passage, did in Triumph ride.
 Rough Winds and lawless Seas She calmesse taught;
 One like her Breath, the other like her Thought.
 Nor need Wind Swell that Sayle, which Proudly brings
 Natures choice Wealth, and the fair Strife of Kings;
 Nor Seas grow Loud, till they themselves grow Poor,
 Quitting that Prize which must enrich the Shore.
 The Spanish Soyle no more of Heat dare boast,
 Loosing that Warmth her beantie gives our Coast;
 Which Sends new Quicknesse to our duller Earth;
 Makes that Spring up, and gives our Fancies Birth.
 See how unmov'd Shee views the Croud and Show:
 As Stars above behold mens toyles below:

A

On

DOMIDUCA OXONIENSIS.

On Us She Shines with free, but distant, Light ;
 Her clearer Beames are for her Princes Sight.
 Both Stand : and at their different Graces gaze ;
 Yet both their Eyes with equal force amaze ;
 — So Love, which Art through Shadows did inspire,
 Each Glance renews, and makes the Flame rise higher.
 His Royal Aspect sheds a Manly Grace ;
 Who born to Rule, gives Majestie the Place :
 She, (that She might Hearts in glad Fetters bind,)
 Has Love with State, Beautie with Empire joyn'd:
 To temper Greatnesse Nature does her frame ;
 He shows a bright, and She a pleasing Flame.
 Thus to full Conquests Both their Helps do lend ;
 She Eyes to Win, He Courage to Defend.
 Great Prince ! Whose Crowning frees the World from Shame ;
 Heav'n's have redeemd their Justice ; Men their Fame :
 Heav'n, that first gave, now does thy Crown Commend,
 When glittring Triumphs in Chast Pleasures End.

JAMES ANNESLY, Eldest Son
 to the Earl of Anglesey. Ch. Ch.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

What? Harvests every Spring? doe fates ingage?

To give each year the blessings of an age?

Must with returning flowers our doubled joy

Grow still, more fresh and plentiful then they?

And the Approaching Sun before him see

Something that warmes, and more revives then he?

He may keep now at distance, to our eyes

A brighter Star doth from Her Ocean rise,

Whose vigorous rayes without controul could dart

Quick peircing flames to mighty CHARLES's heart.

Come then (Illustrious Queen) and let these Isles

Flourish lesse by his beames, then by your smiles.

Let your bright presence recompence the shade,

Which in the Oake your CHARLES's safety made;

Let him no other shelter henceforth know,

But in those branches that shall spring from You.

Whilst we strive all to welcome what thus brings

The joy of this, and pledge of future kings

With no lesse reverence, then great Rome did meet

Their happy ships, and welcome home their fleet,

Wherein the Mother of their Gods did come

To bring the hopes, and future fate of Rome:

But here, as they did then, the fates ordain

The best of men this guest should entertain.

Heaven

DOMIDUGA OXONIENSIS.

Heaven now hath fully try'd what it can doe

To fill up our desires, by giving YOU :

Our hopes of greater blessings now must cease .

And we pray for continuance, not increase.

After a sea of blood and thousand toyles

I'th savage wildernesse of forain soyles :

Heaven to our Joshua a course hath shewn

In his successe, as swift as is its own:

And to make sure his conquest o're all ill,

It need not now goe forward, but stand still:

Stop future change, and motion cease, that he

In his best state may find Eternity.

CHARLES BERKELEY,

Knight of the Bath , Eldest Son

to the Lord *Berkeley*, of *Berkeley*

Ch. Ch.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Proud of their present, the fair Lisbon dames
Ransack their Tagus to enrich our Thames,
Yet loath to leave what they must still adore,
Offer their tears on their forsaken shore,
Too much in vain (all others by their prayers
Use to fetch distant gods, these send off theirs :)
Whil't sighs fill sayles, and floods of teares betray
Their owners loves, and mean't to stop, Conveigh.
Thus heighten'd to our shore their rivers roul'd,
And Danae courts our Jove in streams of Gold.
The Patriarchs vessel, which about was hurl'd
Ore Growing Pines, when seamen were the world,
Strikes sayle to ours, though man-kind was its fare,
Since ours to rule'em promises an Heir:
Whilst to our foes, our Nuptials are Alarms,
And CHARLES's pleasures dreadfull as his Armes.

RICHARD NEWPORT,
Eldest Son to the Lord *Newport*
Ch. Ch.

DOMIDICA OXONIENSIS.

SHe comes, She comes ! see, see, what spreading Gales
Of parting sighs fill up her pregnant sailes,
And wafts her o're the Ocean, which doth grow
Pacifick by the smoothnesse of her brow.

The waves fall prostrate too before her Throne
And presse each other to subjection.

The shore makes off to meet her, and prevents
With earlier zeale, her Subjects complements,
Whose envious soules with passions are o're run,
To see themselves in duty thus out-done.

Mean time sad Lisbon mournes, and Tagus streames
Though edg'd with those rich sands, doe envy Thames,
Wishing Alpheus-like to crosse the maine,
And with its Silver-waves their Golden stain.

Thus did the Sea-born Goddesse passe the floud,
Whil't Gods and Men in admiration stood,
To view her Cogle keep the waves in awe,
And to great Neptunes Trident give a Law.

In this these Deityes concenter not,
Our chaster Venus wants no beauty Spot.

SEYMOUR SHIRLY
Baronet, . Ch. Ch.

With Joy and Fear; like those whom the strange star
Darting new rays, drew from the Eastern sphere
Unto the humble Cratch, that they might see
The Manhood wedded to th' Divinity,
Doe I salute these Nuptials : but I bring
Neither so sweet, nor rich an Offering.
Some riper Fancy, must Loves Altar dresse :
Those Mysteries I admire, but can't Expreſſe.
My Muse, scarce yet unſwath'd, attempts that veine,
But with unequall Feet purſues the Traine
Of Nobler Poets; whom your power alone
Created ſuch, or elſe they had been none.
Apollo like, You on Parnassus ſit.
You Fountaine are of Honour, and of Wit.
Our Verſes then are Tribute ; ſince to you
We owe our Titles and our Fancies too.

EDWARD SEABRIGHT,

Baronet, St Johns Coll.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Duty without addresse we hope may stand,
And who can only kneel may kisse your Hand.
Muses are Count ry Girls, and Poets lay
Their Scene with Clownes; in rude Arcadia.
No Sirens they to captivate and warme
The senses; sing they may, but cannot Charme.
Such strangers to all Courtship, should they trye,
They'd spoil an honour to a Curtesy.
'Mongst those that here doe their allegiance, many
Masters of Art may be, not Ceremony.
The Rhetorick which we haue's magnify,
Is but Book motion; and rude Pedantry.
No Colledges for Inns-of-Court were meant;
Those are th' Academy's of Complement,
Scholars to Gallant transubstantiate;
They're Princes there, and Vers'd in mimick state.
Oxford and Temple different arts professe;
We only learn to speak; they to Careffe.
This Distance is confess'd 'twixt one and th'other,
As that which is their Mistresse, is our Mother.
But though no Tagus shines, no Kennel reeks,
What cannot feast Your ears, shan't foul Your checks.

Our

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Our breath is sweet though not perfum'd, what can't
Treat the Infanta, shall not fright the Saint:
This then is only (in your own lov'd phrase)
A Complement inth' decency oth' wayes.
That if White-Hall's surrounding float's not gone,
It may not puddle be; but Helicon.
Yet thus our Mother hopes, Your smiles upon her
Will dub her Virgin Muses, Maides of Honour.

JO. WILLIAMS Baronet,

M. A. Coll. St Johns

Hey come; what mighty Orpheus doth prevail
To make those woods to swimme? that Forrest fall?
What Joyfull wonders doth the sight present?
A stoning Isle, a fixed Continent?
Affricke and Indy in the Vessels come;
Not Englands Guests, but to be here at home
Welcome long wish't for, Ark, to thine own shore;
The world was ne'r imbarke but once before.

Nic. Crisp, Armig. Fil.

Coll. D. Joh. Bapt.

B

DOMIDUGA OXONIENSIS.

S Well, swell our Joys, as high as doe *His* seas,
 Who would oppose these just solemnities.
Albion awake; lift up thy sea-drench'd head,
 And with thy Arms unto the Ocean spread;
 Embrace another *World* which courts thy shore,
 And thy *White Rocks* will crown with *Indian Ore*.

Let th' *Belgian* Bottoms their great *Conquest* boast,
 When th' *captive Fleece* brought from th' *Hesperian Coast*
Buoy'd up the *sinking state*: Our *Gonquests* please
 When our *wing'd Oakes* fanne the *Pacificque* seas.
 With *willing* sailes unto our shoar is brought
 A Fleet, with *Riches* and with *Beauty* fraught.

Lisbon to us her *Bosom* doth display
 As free, as to the *Youth of Ithaca*.
 And with her warm embraces greets our *Ile*:
 Makes our rough *North*, like her fresh *South* to smile:
 By secret paths, *Tagus* transmits his streames;
 And with his *yellow waters* guild's our *Thames*.

When th' *Græcian* *Captaine* first her walls did lay,
 And built those Towers, which guard her Royall Bay,
 Mindfull of *Troys* sad fall did th' *Fates* decree
 This *Match*, to recompence its Tragedy.
 Whilst *Hee* his *Argives* on her soyle doth plant,
 They wed his *Greece* unto our *Traynovant*.

What

DOMIDUCA OXONIENSIS.

What for *Great CHARLES* the Fates have still in store,
Is close lock'd up; we the kind hand adore,
Which through Meanders and crosse wayes did guide
Him to three *Crowns*, and to, their *Crown*, a *Bride*.
To th' world the story when his *Annals* tell,
His *Life* and *Love* will both seem *Miracle*.

Were *Satyr* fitting for a *Nuptiall Rite*,
I should not feare with a keen Verse to write
The great unkindnesse of the Neighbour shore,
Who did despise *Him*, whom they now adore.
'Tis not this *Ile of blood* which did alone
Need th' *Act of Pardon* and *Oblivion*.

Nature doth us with *azure walls* immure,
Not to *imprison* us, but to *secure*.
Though *Arms* cannot, *Love* doth admittance get:
Although we want the Sun, we want not *Heate*.
Our *Loadstone* still is warm, though glaz'd with *Ice*:
And to the *North* doth the lov'd *steele* entice.

Embrace *great Queen*, the *Joy of th' British Ile*,
Heaven did at's *Birth*, Heaven will at's *Nuptials* smile.
Vnto our *Northern starre* unite thy Rayes;
Give to *Thy CHARLES* long *Nights*; but longer *Dayes*;
Marriage in this aimes at *Divinity*,
'Tis a *Design* for *Immortality*.

Madam,

DOMEDICA OXONIENSIS.

Madam, you need not fear : Our *Delas* now
No longer floates ; Peace dwells on every Brow.
For our *Great CHARLES* intending to prepare
'Gainst You a solempne but a peacefull Warre,
By a wise Method, on his Subjects, *He*
Made th' first attempt of his *Loves Monarchie.*

You His next conquest were. But though he may
His *Banners* through the *Vanquish'd world* display,
Trample on Nations by his *sword* subdu'd,
As the just *Trophies* of *Ingratitude*,
What e're his *Power* may doe, 'tis *you* that prove
You can *Non Ultra* fix unto his *Love.*

P. Mew: L L. D.
St Johns Coll.

CROWNS, Scepters, Thrones, & the whole state of Kings
With all the Pompe and Majesty it brings,
May give a luster to each outward part,
But cannot reach the soule, and warme the heart;
Such flames have no abode beneath the skies,
But in those little Heavens, a Princess's eyes.
Kings are Gods here, but yet as 'tis above,
There is no heaven where there is no Love.

When

DOMITICA OOXONIENSIS.

When the first man without a rivall stood
Possess'd of all, and all like him was good :
Heaven thought that All imperfect, till beside
'T had made another self, and given a Bride:
Empire, and Innocence were there, but yet
'Twas Eve made Man, and Paradise compleat.
So what e're fruit our Eden can afford
Of Peace, or Glory to its mighty Lord,
Though Loyall hearts labour to make his state,
As are their wishes, or his Virtues great ;
And the unruly brutish heard doth pay
Due homage, and again learn to obey:
Yet all our best endeavours for his blisse
Doe perfect our own happinesse, not his.

That work is Yours (Great Queen) and that to You
We leave which three whole Kingdomes could not doe,
'Tis you must Crown, and fill that heart, the Fates
Meant the Controuler of the Western states :
A heart so fram'd as if 'twere made, and fit
Only for you, and all the world for it;
Whereof you could at distance make a prize,
Without the common method of the eyes.
So rules great Jove with flames, whose influence
Workes without aid or notice of the sence.

When

.DOMIDUCA OXONIENSIS.

When on your CHARLES from home, and throne exil'd
Fortune still frown'd, and all the Ladies smild:
Unmov'd with both a direct path he knew
To tread, to hidden happineſſe and You.
So the skild Pilot, when the waves engage
To ſinke the ſhip that plays upon their rage,
If darke, and threatning clouds his Pole-ſtar hide,
Regards not all that ſhine in Heaven beſide,
A ſteddy courſe by that ſtar ſafely ſteers,
Which no where, whiſt the tempeſt laſts, appears.

He ſaw, and ſleighted all the reſt, but You
Were th' undiscovered world, His rich Peru,
Stor'd with thoſe Mines of worth, which yet retain
The Colden age, or bring it back again.
'Tis want of worth calls for a cautious eye
To ſcan each part, and blemiſhes diſcry.
He's fondly nice, that would be loth to come,
Unleſſe h' had ſeen it, to Elyzium.
He ſearch'd the world, and view'd it every part,
But found all theſe too little for his heart:
Two things alone remain'd hid from his view,
Gould make him fully happy, Heaven and you:
Like heaven you come with raviſhments of bliſſe,
Deſir'd unknown, at once ſeen, and made his.

*Jo. Locke M. A. and Student
of Ch. Ch.*

D
C
Thy B
Our l
And m
Englan
Portsm
Witho
But fea
Treaſo
Thy F
Have t
Thy F
As Lar
Tho
And la
Yet w
Venus
Vouch
Who r
She w
And it

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Could wishes have prevail'd, or Fancy prove
How Ought that bears thy weight, Great CHARLES
Thy Brides delay had er'e this tempt'd these (could move;
Our Ilands to break loose, turn Cyclades,
And meet thy Fleet, upbraiding their slow fail,
England had floxed unto Portugal,
Portsmouth and Lisbon kiss'd, as thou thy Bride,
Without th' assistance of a Proxy Tide.
But fears now vanish, and confesse 't had been
Treason, to doubt the safety of our Queen;
Thy Fortune was shipt with Her, whose escapes
Have triumph'd over Danger in all shapes;
Thy Fortune, CHARLS! which turns by Sea, as well
As Land, an Oake into a Citadell.

Though Altars may sometimes Protection want,
And lack the safety, which they use to grant;
Yet when Thy Mistresse, and the Ocean's, now
Venus in Beauty and Dominion too,
Vouchsafes to view her boundlesse Empire: She
Who makes a secure Port where er'e She be:
She who can Charm down winds, rude storms appease,
And still those Common People of the Seas,

With

DOMIDUCA OXONIENSIS

With as much awe and dread, as Thou Command
 The more Rebellious Waves upon the land,
 What Billow dare swell up, unlesse with Pride
 To be th' Officious Bearer of thy Bride?
 What Dreadful Rock presume to furl the Main
 But to salute their passing Sovereign?
 As Canons, with an Equal Thunder roare,
 When they speak Death or welcome to the Shore
 Having thus pass'd the Seas without annoy,
 Wellcome, Fair Queen! to greater Clouds of Joy.
 A Tribute, which we must not onely pay
 To this, as Yours, but our own Wedding Day
 When Princes marry, 'tis not as with us,
 Two joynd in One, They are more Numerous,
 Each Party is a Multitude: You Wed
 Three Kingdoms, Madam! CHARLES is married
 To two new Worlds, the Indies and to Thee:
 A Happy, Lawfull, Blest Polygamie!
 May thence as numerous an off-spring rife;
 Each Year grow fertile in Discoveries,
 Each Birth a Nation prove: until the Line
 Which doth divide the World, Your Kingdoms joyne.
 That CHARLES his Circling Arms at once may be
 The Grand Equator to the Earth and Thee:
 But yet Embracing Both, He will confesse
 Thou art the greater Empire, That the lesse.

Jo. speed. A. M. Joann:

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Great Queen! whom free from dangers, and from fears,
Both Cæsars Ocean, and his fortune bears:

Now may your ship with as secure a gale
Ride, as when all the World was under saile
In Noahs Ark; when Heaven sent to Sea
The whole Creations brief Epitome:

When God was Pilor, fit to guard the prize,
Where all his Creatures were the Merchandize;
For in Your bark, You, and Your virtues are,
Though the lesse World, the richer fraught by far,
And should You suffer, providence agen
Must make the rainbow covenant to men.

But loe! the Golden keele comes swiftly on,
Scorning the silver streams he glides upon,
And now to land from Your sea Empire driven,
(Where th' eye could see no bounds nor shore but heaven)
Your presence nor Your picture wee'l adore,
Finding the Goddesse wee'l give shadows ore.
For though Your shadow have both hear and light
Enough to warm our hearts, amaze our sight,
Your self so fair, the objects differ so,
As the Creatour, and the Painter do.

C

Then

DOMIDHEA OXONIENSIS.

Then lets not longer waite Your pregnant Sea,
Now great with You, her second Deity.
Since by Your Image, we Your glory guesse,
But as through types our future happinesse.

*T. Henshaw. M. A. Fellow of
All-Souls Coll.*

Union divine ! to scan such worth would be
But (Tyrian like) to chaine a Deity ;
Unlesse you'l grant each spot of Ink shall stand,
As 'tis in Mapps, to signifie a Land.
For CHARLES and's Queen compleat the world, and be
Hopes of a new one in their progenie.
Scale Heaven (Great Monarch) by thine issue, goe
Enrich thy Father with thy stock, and so
Let one CHARLES still successively remaine,
(Whilest th' others grafted into CHARLES his Waine.

*Valentine Croom, Fellow Com.
St Johns Colledge.*

DOMIDUCA OXONIENSIS.

GOe bid the Cannons tell it to the Aire,
A Royall Princeſſe, Good and Great, and Faire,
Has paſſ'd the Seas, and hallow'd th' English ſhore;
Great Alexander ne're durſt venture o're.
That Macedonian youth, whoſe ſpacious mind
Long'd for more Worlds than's Tutor ere could find,
Whoſe nimble march Earth's ſcanny Globe o're run,
Amaz'd the riſing and the ſetting Sun,
Though He archiv'd deeds never done before,
John of Braganza, and our CHARLES did more;
He Got, but They Retriv'd; 'tis more renown
So to Recover, than to Win a Crown;
He raviſh'd Scepters, thank his force and fate,
They that Preſerve do more than onſe Create:
T' Redeeme loſt Worlds, That ſhewes a Godlike mind;
Princes like Ours are Saviours in their kind.
Whoſe look revives, whoſe Touch diſtributes health;
He Cur'd a Kingdome of a Commonwealth:
And ſhe, whom nobleſt Charity could make
Deſert Her Country for Her Kingdomes ſake,
When Her bleſt hand apply's Her Sovereign balmes,
Who ventur'd Tempeſts to ſecure our Calmes,
Our wounds ſhall cloſe, Our veines b' exciz'd no more,
We'l pay't in Moorish or Caſilian gore.

Me:hinks

DOMINICA OXONTENSIS.

Methinks I see twelve Martiall Princes stand,
Each with a Sister-Princesse in His hand.

I hear Their Loves, I read the Wars They wage,
High Theames for Poets of th' ensuing age:
The Triumphs of the Valiant, and the Fair,
The High-born Off-spring of This heavenly Pair.

How many a King, and Kingdome vanquish'd Iyes,
By Their controlling Armes, and conquering Eyes!

The Brittiſh, Gallick, and Braganza Blood,
That of Great CHARLES, and of First Charles the Good,
Streames all together to enrich Their veins,
'Tis All confin'd within Those azure chaines.

So when the World did yet in Chaos lye,
A ſcene of ſtriſe, and maſſe of Anarchy,
Mighty Peace-making Love ſtep'd timely in,
And ſo Great Nature was Proclaim'd the Queen.

Fran. Turner Fellow of New Coll.

A
And
To
Thu
Blef
Tho
And
Wh
The
T
Gaz
Can
The
How
As
How
And
He
Wh
H
His

AS when Auspicious Planets are conjoyn'd,
The earth and air conspire to please mankind,
And untun'd States make Consorts from their Jars,
To Revel at the Nuptials of those Stars:
Thus since our Powers combine, we Mortals share
Blessings for ages in the Royall Paire;
Those Mighty Loves two Mighty Realms endear,
And with like Passions Influence all Their Spheare;
Who ever felt the Twenty ninth of May,
They onely know the Raptures of this Day.

The Noblest Souls, who, Eagle-like, above
Gaze on these Glories of Majestick Love,
Can never utter what their eyes have seen,
The Great Romances of the King, and Queen.
How *CHARLES* scap't Woo'ster on His Angels wing
As undescri'd, as walk't the Lydian King;
How having ey'd th' Arcani of each State,
And emptied all the Magazine of Fate,
He was by Wonders to His Empire Hurl'd,
When he was fit to Govern all the World.

How after all this Pennance for no Sin,
His Foes His Guards, He rode Triumphant In,

And

DOMIDUCA OXONIENSIS

And from the Joyes of Peace surveys past harms
Safe in the Wreath of *KATHARINA'S* Arms.

In this Conjunction, may the World Unite !
Whilst They consummate Ages of Delight,
That when Their chaste Embraces shall create
A Race of Heroes, One for every State,
Those Monumental flames may shine Above,
Chang'd from a Nuptial, to Seraphick Love.

Tho. Ken. Fellow of N. C.

Since *Gods* themselves had Consorts, don't admire
If *Kings* do likewise feel a chaster fire.

When Princes marry, Kingdoms joyne ; that Ring
Yoaks States and Continents, which weds a King.
Your Loves did act *immediately*, though You
To Love by Proxy seem'd, as well as *Woot*.

Kings have Ubiquity, whilst *vulgar* minds,
Like bodies, Nature to one place confines.

Their Fancies have their Aroms, which surprise
By mutual glances each the others eyes.

So doth the Loadstone influence that Steele,
Which *distant*, doth its absent Courtship feele.

You Copy out that match where half *mankind*
At first, was to the other half conjoyn'd.

Your *Lesser* Worlds United far outvy

That *Greater's* splendour and variety ;

Whose many parts, as yet unknown, shall be
Impeopled by Your *off-spring-Colony*.

Thus *Heires* Your Names and Persons eternize,
In whom reviv'd, *Our Monarch* never dies.

Rob: N. crm. ar. B. A. of Brasen-Nose Coll.

DOMIDUCA OXONIENSIS.

Saint Vincent ! see at last Penelope
To her Ulysses dancing o're the Sea !
She comes, chaste as the Air that fills her sailes,
With soft, with gentle, and with equal gales;
That whisper's to the Pilot have a care
Heaven's high concern in these few Planks you bear,
See how rich Tagus hastens to behold,
And (since she must be gone) bequeathes his gold.
The Sea-Nymphs with their hair about their ears,
Duck and get up again, where she appears,
Whose form, whose speech, whose gestures they admire,
Each mounted on a Dolphin to get nigher ;
Fill up the Goblet, Ganimede, more yet,
Three Kingdoms deeply are concern'd in it ;
Dissolve in it an Orientall gemme
Costly as Cleopatra's diadem ;
Then send the Bowl about while Chloris sings
Welcome the choice of Queens to th' best of Kings,
While one grand shout, one eccho rends the Air,
joyn CHARLES the Great, with KATHARINE the
(fair.

Rob. Whitehall Fellow of
Merton Coll.

The Printer, to Her Majesty.

I Thought I'd done, but that my Presse took ill
 To speak for others, for it self stand still:
 Impatient to Your view that it had shewn
 So many borrowed Words, none of its own.
 At your Arrival, can there ought be dumb?
 All things their joys would utter when you came.
 My stamps all move and of themselves to You
 Not taught by others, would say something too.
 They joya themselves, and several stations take,
 Framing all words the Alphabet can make,
 (As Atomes at the Worlds first rise did fall,
 Some here, some there, to form this mighty All)
 To speak the good You bring, but yet they finde,
 Something beyond their reach still left behind;
 Sham'd with the bold design that drew them forth,
 To think that words could comprehend Your worth,
 They drop back to their Cells, resolving there,
 Their Ink, as badge of sadness, they will wear
 Henceforth despairing, ere e again to frame,
 So good a Word as KATHARINA'S Name.
 But ere they parted this they bid me say,
 Never were Stamps so well imploy'd as they.

Leon. Lichfield, Printer
 to the University.

